

[1970 மார்ச் 14]

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவர் அவர்களே, அவனாசி, கோவை, பல்லடம் ஆகிய தாலுக்காக்களிலுள்ள விவசாயிகள், குந்தா கழிவு நீரைத் தங்களுடைய மூன்று தாலுக்காக்களுக்கும் வாய்க்கால்கள் மூலம் ஏரிகளில் நிரப்பிக் கொடுத்தால் விவசாயத்திற்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்று அரசுக்குக் கோரிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்களா? ஆம் என்றால், அதன்மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வியைப் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்க வேண்டும்.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, குந்தா பவர் ஹவுஸ் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு என்று வரிசைக்கிரமமாக இருப்பதில் அந்த பவர் ஹவுஸ்களுக்கு முன்னால் அமைச்சர்கள் பெயர் சூட்டப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியென்றால் யார் யார் பெயர்? இன்னும் பெயர் சூட்டப்படாமல் இருப்பது எத்தனை? அப்படியிருந்தால் அவைகளுக்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய பெயரையும், கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களுடைய பெயரையும் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களுடைய பெயரையும் சூட்ட ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, யார் யார் பெயர் சூட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விவரம் தற்போது என்னிடத்தில் இல்லை. தனிக்கேள்வி போட்டால் பரிசீலிக்கப்படும்.

சுருளியருவியிலிருந்து மின் உற்பத்தி

* 386 வினா—திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மதுரை மாவட்டம், கம்பம் அருகிலுள்ள சுருளி அருவியிலிருந்து மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதற்கான திட்டம் எதும் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : (அ) ஆம்.

(இ) மின்சக்தி உற்பத்திக்காக சுருளியாற்றின் நீரைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வகை செய்யும் திட்டம் நான்காவது திட்டக் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்படக் கருதியுள்ள திட்டங்களில் ஒன்றாகும். இத் திட்டத்திற்காக ரூ. 400 லட்சம் செலவாகும் என மதிப்பிடப்படுகிறது. 35 மெகாவாட் உற்பத்தித் திறனுள்ள மின் உற்பத்தி நிலையம் ஒன்று மட்டுமே இத் திட்டத்தில் செயல்படும்.

1970 மார்ச் 14]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : போவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டம் எப்போது அமுல்படுத்தப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இப்போது சர்வே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. முடிந்த பிறகு அமுல் நடத்தப்படும்.

வடலூரில் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டம்

* 387 வினா—திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம், வடலூரிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு சமூக இன்ஷூரன்ஸ் () திட்டம் கொண்டு வரும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : ஆம்.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : இந்தத் திட்டத்தை எப்போது ஆரம்பிக்க உத்தேசம்? தேதி ஏதாவது குறிப்பிடப்படுமா? இன்று வடலூரில் உள்ள தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிறது. தொழிற்பேட்டை ஒன்றும் ஆரம்பிக்க இருப்பதால் உடனடியாக இந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு இருக்கிற ஆர்வத்தைப்போலவே எங்களுக்கும் இந்த வடலூர்ப் பகுதியில் உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம் இருக்கிறது. டெல்லியில் உள்ள இ.எஸ்.ஐ. கார்ப்பரேஷன்தான் இதற்குத் தடையாக இருக்கிறது. முதலில் இரண்டாயிரம் தொழிலாளர்களுக்கான மருத்துவ மனைத் திட்டம் ஒன்றை அனுப்பியிருந்தோம். இ.எஸ்.ஐ. கார்ப்பரேஷன் செலவைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும், ஒரு தொழிலாளிக்கு ஒரு ஆண்டுக்கு 48 ரூபாய் செலவுக்குமேல் இல்லாதிருக்கும்படியாகவும் திருத்தி அனுப்பச் சொல்லியிருந்தார்கள். அதை நாங்கள் ஒப்புக் கொள்வதற்கில்லை என்றும், எங்களுடைய திட்டத்திற்கு இசைவு தரும்படியாகவும் எழுதியிருக்கிறோம். இடையில் மருத்துவ மனையை வாடகைக் கட்டடத்தில் அமைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

மேட்டூரில் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருத்துவ மனை

* 388 வினா—திரு. எம். சுரேந்திரன் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மேட்டூரில் படுக்கைகள் கொண்ட இ.எஸ்.ஐ. மருத்துவ மனை ஒன்று கட்டுவதற்குத் திட்டம் ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

[1970 மார்ச் 14]

(இ) இந்தத் திட்டத்துக்கான மதிப்பீடுகளும், இந்த மருத்துவ மனையில் இருக்கக்கூடிய படுக்கை வசதிகளும் குறித்த விவரங்கள் யாவை?

(உ) இதற்குத் தேவையான நில ஆர்ஜித நடவடிக்கைகள் முடிந்து விட்டனவா?

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : (அ) மேட்டூர் அணைப் பகுதியில் குடியிருக்கின்ற ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்களுக்கும் அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கும் அகத்துள்ள பினியாளர்களுக்கான சிகிச்சை வசதிகள் செய்யும்பொருட்டு மேட்டூர் அணைப் பகுதியில் 50 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனை ஒன்றைக் கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்பு இருந்தது. தற்போது புது டெல்லியில் உள்ள தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் நிதி நிலை இடருற்றிருப்பதால் அச் செயற்குறிப்பு தற்போது கைவிடப் பட்டுள்ளது.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

(உ) இவ்வினா எழவில்லை.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : மேட்டூரிலே தொழிலாளர்கள் மிக அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இ.எஸ்.ஐ. மருத்துவ மனை அங்கே பிரிவு பிரிவாக வைக்கப்பட்டிருந்தாலும் படுக்கை வசதி இல்லாததனாலே சிரமமாக இருக்கிறது. இ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரி நோயாளிகள், அரசாங்க மருத்துவ மனையில் படுக்கைக்கு ரிஜிஸ்தர் செய்யப்படுகிறார்கள் என்றாலும், இவர்கள் அங்கே சரியான முறையில் வைத்திய வசதியைப் பெற முடியாதிருக்கிறது என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரிந்திருப்பதால் இந்த 50 படுக்கைகளுக்கான மருத்துவ மனைக்கு இடம் கூடத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தினால், உடனேயே விரைவில் அவசரமாக இதை அங்கே அமைக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : முன் கேள்விக்குச் சொன்ன பதிலைப்போலவே இதற்கும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. 24 லட்சம் ரூபாய் செலவில் மேட்டூர் பகுதியிலே 12 ஏக்கர் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து 50 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவ மனை அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தோம். புது டெல்லியில் உள்ள இ.எஸ்.ஐ. கார்ப்பரேஷன் இந்தச் செலவை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்றும், இதை நிறுத்திவைக்கும்படியும் ஆணை பிறப்பித்தது. அதன்காரணமாக நில ஆர்ஜித வேலைகள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இதுபற்றிப் போதுவாகக் கொள்கை முடிவு எடுக்க வேண்டியிருப்பதால் மத்திய அரசின் தொழில் அமைச்சருடன் கடிதப் போக்குவரத்து செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக் குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

1970 மார்ச் 14]

3. கவன ஈர்ப்பு.

வேலூர் நகராட்சி மன்ற சுதந்திரா உறுப்பினர் திரு. வி. கே. கண்ணப்பன் கொலை செய்யப்பட்டதும் அதனால் அப்பகுதியில் நிலவும் அமைதியின்மையும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, விதி 41-இன் கீழ் டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்கள் அவசரப் பொது முக்கியம் வாய்ந்த ஒரு காரியத்தை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவையின் 41-வது விதியின் கீழ் வேலூர் நகராட்சி மன்ற சுதந்திரா உறுப்பினராகிய திரு. வி. கே. கண்ணப்பன் அவர்கள் வேலூரிலுள்ள சைதாப்பேட்டையில் 28-12-1969 அன்று கொலை செய்யப்பட்டதன் விளைவாக அப் பகுதிவாழ் மக்களிடையே நிலவும் அமைதியின்மை பற்றிய அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

4. நடைமுறைக் கேள்வி.

வழக்குமன்றத்தின்முன் இருக்கும் ஒரு வழக்கு குறித்து மன்றத்தில் விவாதம் எழுப்புவது.

THIRU K. VINAYAKAM: On a point of order, Sir, Is not this matter pending before a Court of Enquiry? Is it not sub-judice? Why should it be raised here? Why should we embarrass the Government to make a statement which will vitiate the judgment to be given by the judging authorities?

(THIRU T. MARTIN: Certainly.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையில் வழக்குக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் விஷயத்தைப் பற்றி ஒன்றுமே கேட்கவில்லை.

THIRU K. VINAYAKAM: I do not now whether I am understood correctly. நீங்கள் சொல்வது சரி. ஆனால் இந்த விஷயம் கோர்ட்டிலே—இன்னும் எப்.ஐ.ஆர். கூடப் போடவில்லை. சாட்சிகள் விசாரிக்கப்படவில்லை. புலன் விசாரணை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் இப் பிரச்சினையை எழுப்பியிருக்கக்கூடாது. அதற்கு அரசாங்கமும் இசைவு தந்து அறிக்கை வைக்க முன் வந்திருக்கக் கூடாது. இதில் கட்சிகளை மறந்துவிடுவோம். சுதந்திராக் கட்சிக்காரர் என்பதற்காக எழுப்புவதும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இதில் அனுதாபத்துடன் இருப்பதாக அறிக்கை விட முன் வருவதும் சரியல்ல. ஒரு கொலை நடந்திருக்கிறது, குற்றவாளியார் என்று தெரியவில்லை. கண்டு பிடிக்க வேண்டும். இந்த நேரத்தில் . . .

[1970 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அங்கத்தினர் தனது அறிக்கையில்

May I bring to the attention of the Hon. Chief Minister the murder of so and so and the consequent feeling of insecurity among the residents of that area? என்றுதான் கேட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு அமைச்சர் அறிக்கை கொடுப்பது எந்த விதத்திலும் வழக்கைப் பாதிக்காது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவை விதிகள் 41, 42-இன் கீழ் எழுப்பப்படுகிற பிரச்சினைகள் அன்மையில் நடந்த ஒன்றைப் பற்றியதாகவே இருக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் கொலை 23-12-1969 நடந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்த விதியின் கீழ் அது வருமா என்பதற்குத் தங்களுடைய தீர்ப்பை எதிர்பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏற்கனவேயே மாண்புமிகு உறுப்பினர் இதுபற்றி தம்முடைய நோட்டீசை—அறிவிப்பை—கொடுத்து விட்டார்கள். இலாகாவுக்குப் போய் விடை பெற இவ்வளவு நாளாகியிருக்கிறது. ஆகவே இதில் ஒன்றும் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

திரு. டி. மார்டின் : சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எந்த விதியின் கீழ்?

THIRU T. MARTIN : You must allow me to speak. As a Member I am standing and I want to raise a point of order. How could I raise a point of order unless I am allowed?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்ப அனுமதிக்கிறேன். ஆனால் எந்த விதியை மீறி இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

திரு. டி. மார்டின் : சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ரெயிஸ் பண்ணுகிறபோது எந்த விதியை மீறியிருக்கிறது என்று கேட்டு provision போடுவது உரிமையைத் தடை பண்ணுவதாக இருக்கிறது. இது உறுப்பினர்களுடைய இண்டிபென்டென்ஸையும் right ஐயும் பாதிப்பதாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த அவையில் முறை கேடான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகிற நேரத்தில், விதிமுறைகள் மீறப்படுகிற நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட உரிமை இருக்கிறது. அதை மறுக்கவில்லை. தாங்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொன்னவுடன் அனுமதி தந்திருக்கிறேன். ஆனால் எந்த விதி மீறப்பட்டிருக்கிறது என்பதை முதலில் சுட்டிக்காட்டிவிட்டு எழுப்புங்கள்.

1970 மார்ச் 14]

THIRU T. MARTIN : I wish to raise this point on the ground that the regulation of business, viz. allowing the Hon. Chief Minister to make a statement is itself against the well established principles and rules under which this House is governed. There are ever so many grounds

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நோ. நம்முடைய திரு. வினாயகம் அவர்கள் கேட்டதுதான். அதற்கு நான் ரூலிங் கொடுத்துவிட்டேன்.

THIRU T. MARTIN : This is on a different footing.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இங்கே கொடுத்து இருப்பது வழக்குப்பற்றியல்ல, அந்த நிகழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து உள்ள consequent feeling of insecurity among the residents of that area என்பதுபற்றித்தான் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதற்கு நான் ரூலிங் கொடுத்து விட்டேன்.

THIRU T. MARTIN : May I take it from the Chair that the Hon. Chief Minister will not refer anything to the merits of the case or name of the accused or name of the party to which he belongs or nature of the incident? If he confines himself only to security of residents in that area then it will be within our rules. If he goes beyond that and give names, then it will be hit by the rules.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையைக் கொடுக்கிற நேரத்திலே, நீங்கள் இந்த வரம்பிற்குட்பட்டுத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறமுடியாது. உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே சில வரம்புகள் இருக்கின்றன. வரம்பு மீறிப் பேசுகின்ற நேரத்திலேதான் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறதே தவிர, முன்கூட்டியே உறுப்பினர்கள் இப்படித்தான் பேச வேண்டுமென்று வரம்பு கட்டுவது முறையாக இருக்காது. பேசுகின்றபொழுது விதிமுறைகளுக்கு மாறாகப் பேச்சு இருந்தால்—இந்த அவையில் அதற்கென சில முறைகளை மேற்கொண்டு வருகின்றோம்—அதன்படி அவற்றை, வழக்கினைப் பாதிக்கக்கூடியதாக இருந்தால் நீக்கிவிடலாம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் அறிக்கையைக் கொண்டுவருவதற்கு முன்பே என்ன என்ன இருக்கும், என்ன என்ன இருக்காது என்பதற்கு உறுதி கொடுக்க முடியுமா என்பது என்ன நிலைமை என்று புரியவில்லை.

3. கவன ஈர்ப்பு (தொடர்ச்சி).

வேலூர் நகராட்சி மன்ற சுதந்திரா உறுப்பினர் திரு. வி. கே. கண்ணப்பன் கொலை செய்யப்பட்டதும் அதனால் அப் பகுதியில் நிலவும் அமைதியின்மையும் (தொடர்ச்சி).

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வேலூர் நகராட்சியைச் சேர்ந்த சுதந்திரா கட்சி உறுப்பினர் திரு. வி. கே. கண்ணப்பன், 28-12-1969 அன்று இரவு சுமார் 8-30 மணிக்கு, சைக்கிள்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1970 மார்ச் 14]

ரிக்ஷாவில் வீடு திரும்பிக் கொண்டிருக்கையில் சைதாப்பேட்டை பெரிய கடைச் சாலையில் ஐந்து பேர் அவரை வழிமறித்து முாட்டுத் தனமாகக் கத்தியால் குத்திக் கொலை செய்தனர். இறந்த திரு. கண்ணப்பன், இதற்கு முன்னர் ஜம்புலிங்கம் என்ற காங்கிரஸ் கொண்டர் ஒருவர் கொலை செய்யப்பட்ட வழக்கு ஒன்றில் குற்றவாளியாவார். அவர் அந்த வழக்கில் குற்றமற்றவரெனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு விடுதலை செய்யப்பட்டார்.

சைக்கிள் ரிக்ஷா ஓட்டி, 28-12-1969 அன்று இரவு 9-45 மணிக்கு வேலூர் வடக்குக் காவல் நிலையத்தில் மேற்படி கொலை குறித்துப் புகார் செய்தார். இ.பி. கோ. 302-வது பிரிவின் கீழ் 1963/69 குற்ற எண்ணில், வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டது. இரவு 11-30 மணிக்கு முதல் தகவல் அறிக்கை கிடைத்ததன் மேல், குற்றப்பிரிவு இன்ஸ்பெக்டர் அந்த இடத்திற்கு விரைந்து சென்று புலன் விசாரணையை மேற்கொண்டார். கூடுதல் பொறுப்பு வகித்து வந்த ராணிப்பேட்டை காவல் துறை துணை சூப்பிரண்ட்டும், கொலை நிகழ்ந்த இடத்தைப் பார்வையிட்டு வழக்கைப் புலன் விசாரணை செய்தார். வேலூர், குற்றப்பிரிவு, காவல்துறை இன்ஸ்பெக்டர் சவ விசாரணை நடத்தினார். பல வெட்டுக் காரியங்களினால் இறப்பு தேரிட்டது என்று பஞ்சாயத்தார் தீர்ப்புக் கூறினர். குற்றம் சாட்டப்பட்ட நடராஜன், கணேசன் ஆகியோர் கைது செய்யப்பட்டனர். ராமன், குட்டி என்கிற பாபு, தங்கவேலு ஆகிய ஏனைய மூன்று குற்றவாளிகள் தலைமறைவாக உள்ளனர். அவர்களை கைது செய்ய மும்முரமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

இந்தப் பகுதியில் மக்கள் குடியிருப்பதால் படைக்கலம் தாங்கிய சேமக் காவல் படையைச் சேர்ந்த மூன்று பிரிவுகள் இப்பகுதியில் ரோந்து சுற்றி வருகின்றனர். இந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களிடையே அச்ச உணர்வு நிலவி வரவில்லை. வேலூர் சப் மாஜிஸ்ட்ரேட் 1 அவர்கள் முன்னிலையில் இவ்வழக்கில் 12-2-1970 இ.பி.கோ. 148, 302, 149-வது பிரிவுகளின்கீழ் குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டது.

5. 81-ம் விதியின் கீழ் விளக்கம் அளிக்க எதிர்க் கட்சித் தலைவரின் வேண்டுகோள்.

THIRU P. G. KARUTHIRUMAN : I just request the Speaker to allow me to make a statement under Rule 81, because it is 14th.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் நேற்று அறிக்கையை அனுப்பியிருந்தாலும், அதிலே கையெழுத்தில்லாமல் இருந்ததால், முறையாக அது வந்ததா என்ற நிலைமை ஏற்பட்ட காரணத்தினாலே எந்த முடிவும் எடுக்கவில்லை, அதுவும் இந்த அமைச்சு

1970 மார்ச் 14]

[பேரவைத் தலைவர்]

வந்ததற்குப் பிறகு எனக்கு அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே அந்த அறிக்கையை அவையிலே அளிப்பதற்கு அனுமதி அளிக்க லாமா இல்லையா என்பதைப்பற்றித் திங்கட்கிழமை அல்லது செவ்வாய்க் கிழமை முடிவு எடுக்கலாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் ஏற்கனவே ஒரு அறிக்கை கொடுத்தேன். அதிலே சில பகுதிகளை நீக்கிவிடச் சொன்னீர்கள். அதற்கு ஏற்பத்தான் இப்பொழுது கொடுத்திருக்கிறேன். உங்க ளோடு அறையிலே பேசின முறையிலே இருக்கிறது. அறிக்கையை அவையிலே கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கவில்லை என்றால், வெளியிலே அந்தக் கடமையிலே இருந்து தவறுவதாக நிலைமை உண்டாகும். எப்பொழுது அனும திக்கப் போகிறீர்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் வேறு சில செய்திகளைக் கொடுத்தார்கள். முதலிலே ஒரு அறிக்கை கொடுத்தார்கள், பேசியதற்குப் பிறகு வேறு ஒரு அறிக்கையைக் கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். தனித்த முறையிலே பேசியதை இந்த அவையிலே கூறுவதில்லை. அப்படிக் கூறுவது முறையாக இருக்காது. நீங்கள் அறிக்கையைக் கொடுத் திருக்கிறீர்கள். திங்கட்கிழமையன்று, அவையிலே அறிக்கையை அளிப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கலாமா கூடாதா என்பதற்குத் தீர்ப்பு கொடுக்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அறையிலே பேசியது இங்கே கொண்டுவரப்பட்டது என்றார்கள். என்னைக் கூப்பிட்டார்கள். நீங்கள் என்னை அழைத்ததால்தான் வந்தேன். இதையெல்லாம் உலகத்திற்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். வெளிப்படுத்தலாம் அல்லவா? சில விஷயங்கள் வேண்டாமென்று சொன்னீர்கள், அதற்குத் தகுந்தமாதிரி மாற்றிக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவ ரோடு என்னைத் தொடர்புபடுத்திக் கூறியிருப்பதால் நானும் கூற வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அறிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அந்த அறிக்கையை அவையிலே வெளியிடுவதற்கு அனுமதி தாராங்கள் என்று எழுதவில்லை. இரண்டாவதாக, அறிக்கையை அவையிலே கொடுத்தால் வேறு பல நிகழ்ச்சிகளுக்கு இடம் கொடுத்துவிடுமே என்ற காரணத்தினாலே, பேரவைத் தலைவர் என்ற முறையிலே அல்லாமல் தனிப்பட்ட முறையிலே கொண்டிருக்கிற நட்புரிமை காரணமாக இந்த அறிக்கையை மாற்றிக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்குமே என்று சொல்வதற்காக, பேரவைத் தலைவர் என்ற முறையிலே அழைக்கவில்லை, நண்பர் என்ற முறையிலே அழைத்தேன். பேரவைத் தலைவர் என்ற முறையில் அழைப்ப தானால், 14-ம் தேதிக்குள் கொடுக்கவேண்டுமென்று எழுத்து மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்டதைப்போன்று இந்த அழைப்பை

[பேரவைத் தலைவர்]

[1970 மார்ச் 14]

அனுப்பியிருப்பேன். தனிப்பட்ட முறையிலே நட்புரிமையின் காரணமாக அழைத்தேன். பேரவைத் தலைவர் என்ற முறையில் அல்ல. நான் இவ்வளவு சொல்வதற்குக் காரணம், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதையெல்லாம் எடுத்துக்கூறி விட்ட காரணத்தினால்தான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. நிகழ்விடம் கிழமை இந்த அறிக்கையை அவையிலே அளிப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கலாமா, கூடாதா என்பதற்குத் தீர்ப்பளிக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்து, இந்த நிகழ்ச்சியை இந்த அளவோடு முடிக்கிறேன்.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். பேரவைத் தலைவர் அவர்களும் எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் தனிப்பட்ட முறையிலே பேசியதாக அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அது குறிப்புப் புத்தகத்தில் ஏழுதபடி—எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார்கள், தாங்கள் ஏதோ பகுதியை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள் என்று. அது தனிப்பட்ட முறையிலே கேட்டதாக இருக்கலாம். இந்த அவையிலே அதனைக் கூறிவிட்ட காரணத்தினாலே ஏதோ பேரவைத் தலைவர் அவர் கட்சிக்கு அனு கூலமாகவோ வேறு எந்தக் காரணத்தினாலோ அந்தப் பகுதியை

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஒரு பகுதியை நீங்கள் எடுத்துவிட வேண்டுமென்று இந்தச் சர்க்காருக்குச் சாதகமாகச் சொன்னீர்களா, வேறு எந்தக் காரணத்திற்காகச் சொன்னீர்கள் என்பதைத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : யாருக்கும் சாதகமாகச் சொல்லவில்லை. இந்தப் பேரவையின் கண்ணியத்தையும் மரபையும் காக்கக்கூடிய வகையிலே அறிக்கை இருக்கவேண்டும் என்பது தான். ஆளுங்கட்சிக்குத் துணை செய்வதற்காக அல்ல; அல்லது எதிர்க்கட்சிக்குத் துணை செய்வதற்காக அல்ல; இந்தப் பேரவையின் கண்ணியத்தையும் மரபையும் காக்கவேண்டுமென்ற அளவிலே தான்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உறுதியாகவும் கருராகவும் இருப்பார்களானால் தாங்கள் தயவு செய்து நட்பைப் பயன்படுத்தாமல் உரிமையைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதேமாதிரி நானும் என்னுடைய கடமையைச் செய்வதில் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். சட்டசபையில் நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளிலே சில பிரச்சனைகளிலே நியாயம் வழங்கும்படியான நிலைமை இருக்க வேண்டும்.

1970 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: முதலமைச்சர் ஒத்து
ழைப்பை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் முன்பே கேட்டிருக்கிறார்கள்.
நான் தரத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்,
சார். அமைச்சர்கள் அறிக்கைகள் தரலாம் என்று 83-வது விதியில்
இருக்கிறது. 81-வது விதியின்கீழ் தன்னிலை விளக்கம்தான் தர
லாமே தவிர, உறுப்பினர்கள் அறிக்கை அளிப்பதற்கு உரிமை கிடையாது.
எந்த விதிகளின்கீழ், பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் உறுப்
பினர் அறிக்கையை அனுமதிக்க இருக்கிறார்கள் என்பதைத்
தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தன்னிலை விளக்கத்தைத்தான்
அறிக்கையின் மூலமாக அளிக்கிறார்கள். அதிலே ஒன்றும்
தவறில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: சபாநாயகர் அவர்களே,
மாண்புமிகு உறுப்பினர் கொண்டுவந்த பிரச்சினை மிகவும் நியாய
மானது. எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அந்த உரிமை இல்லை. ஆனால்
81-வது விதியின்படி அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கப் போகிறேன்
என்று சொல்கிறார்கள். விதிகளிலே அதற்கு உரிமை கிடையாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 81-வது விதியின் கீழ் விளக்கம்
என்று எழுந்து, வாய்மொழியாகப் பேசுவதை, எழுத்துமூல
மாகவும் அளிக்கலாம். எந்த விதமான வேறுபாடும் அதிலே
இல்லை.

6. 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது
வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும்
பல்வகையும்.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை.

(இ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத் தாள்கள்—
நிர்வாகம்.

(ஈ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத் தணிப்பு.

(உ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள்.

(ஊ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடு
களும் ஒதுக்கீடுகளும்.

(எ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 37—ஐம்ன்தார்களுக்கு
இழப்பீடு.

(ஏ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 45—ஓய்வூதியங்களை மொத்த
மாக்கிக் கொடுத்தல்.

(ஐ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும்
கடன்களும் முன் பணங்களும்.

[1970 மார்ச் 14]

* திரு. அ. லெ. சுப்ரமணியம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட ஆட்சித்துறை மனியத்திலே ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்க ஆசைப்படுகிறேன். முன் பெல்லாம் மாவட்ட ஆட்சித்துறை விவாதம் வரும்போது, எதிர்க் கட்சியில் இருக்கும் காங்கிரஸ் நண்பர்கள், ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் மாவட்ட ஆட்சித்துறையில் தலையிடுகிறார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டைச் சொல்லி வந்தார்கள். அவர்களுடைய மொழியில் சொல்வது என்றால் 'கட்டுவிரியன் துண்டிக்காரர்கள் கலெக்டர் ஆபீசில் முற்றுகையிடுகிறார்கள்' என்று சொல்லி வந்தார்கள். இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத்தொடரில் அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் தரவில்லை என்று கருதுகிறேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முன்பே மிகத் தெளிவான ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களானாலும் அல்லது கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும், அவர்கள் சொல்லுகின்ற சிபாரிசுகள் நியாயமானவை அல்ல என்று அதிகாரிகள் கருதுவார்களானால், அவர்கள் அந்தக் கூற்றுக்குச் செவி சாய்க்கத் தேவையில்லை' என்ற கருத்தை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அறிக்கை மூலமாக அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மக்களுக்கும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலையீடு இருக்கக் கூடாது என்பதை இந்த அரசு கொள்கையாகக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அதிகாரிகளிடத்தில் தலையிடவில்லை என்ற காரணத்திற்காக அதிகாரிகள் மக்களுடைய தொடர்பைக் குறைத்துக் கொள்ளலாமா, அல்லது மக்கள் அவர்களை அணுகுகிற போது கடமையைச் செய்யத் தவறுகிறார்களா என்பதையும் அரசு கண்காணிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தையும் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் ஆறு நிமிடங்களுக்குள் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

■ திரு. அ. லெ. சுப்ரமணியம்: இதை அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய வாக்கியப்படியே சொல்ல வேண்டுமென்றால் Politicians should not be officialised, but officials should be democratised என்று மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசியல்வாதிகளுக்கு அதிகார மனப்பான்மை வரக்கூடாது; ஆனால் அதிகாரிகள் மக்கள் மத்தியில் ஜனநாயக ஈணர்வோடு நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற கொள்கையை மிக விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஆட்சியில் இருக்கின்ற கட்சியினரின் தலையீடு அதிகாரிகளிடத்தில் இருக்கிறது, ஆட்சித் துறையில் இருக்கிறது என்ற கருத்தைத் திட்டவாட்டமாக மறுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

1970 மார்ச் 14] [திரு. அ. லெ. சுப்ரமணியம்]

இன்றைக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைமை பற்றியும், செய்யப்பட வேண்டிய சில சீர்திருத்தங்கள் பற்றியும் என்னுடைய கருத்தை வைக்கப் பிரியப்படுகிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய பலரும் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். எந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும், கிராம நலத் துறை, பஞ்சாயத்து யூனியன்தான் முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கிற சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறோம். அதே நேரத்தில் அதற்கென தனி அதிகாரி இருக்கிறாரா என்று பார்த்தால் கலெக்டருக்கு உட்பட்ட ஆர்.டி.ஓ. அந்தஸ்தில் இருக்கிற டெவலப்மென்ட் பி.ஏ. தான் அதிகாரியாக இருக்கிறார். அவருக்காவது தன்னிச்சையாக இயங்க அதிகாரம் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆட்சித் துறையை மாற்றியமைக்கின்ற நேரத்தில் வட்டார வளர்ச்சித் துறைக்குத் தனியாக அதிகாரியை கலெக்டருக்குக் கீழ் டி.ஆர்.ஓ. அந்தஸ்தில் நியமித்தால் நலமாக இருக்கும். இன்றைக்கு ரெவின்யூ கார்டரை எடுத்துக்கொண்டால் தாசில்தார் இருக்கிறார், பிறகு ஆர்.டி.ஓ. பிறகு கலெக்டர் வருகிறார். வருவாய்த் துறையில் டி.ஆர்.ஓ. அந்தஸ்தில் ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். ஆர்.டி.ஓ. வேலை என்ன என்று பார்க்கும்போது அவர்கள் தாசில் தாருக்கும் கலெக்டருக்கும் இடையில் இருந்துகொண்டு, வருகின்ற லைபல்களில் கையெழுத்துப் போடுகின்ற போஸ்ட் ஆபீஸ் போல் தான் இருக்கிறார்களே தவிர, தன்னிச்சையாக இயங்க அதிகாரம் இல்லை. அப்படி இருக்கும்போது, அனாவசியமாக லைபல்கள் தேங்கிப் பிடி ஒரு அதிகாரி தேவைதான் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். தாசில்தார்களுக்கு இன்னும் சற்று அதிகாரங்களை அதிகமாக்கி, சில துறைகளில் அவர்களே முடிவு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற அதிகாரத்தை தந்துவிட்டால் அவர்கள் நல்ல முறையில் இயங்க உதவியாக இருக்கும். அனாவசியமாகத் தாமதம் ஏற்படுவது குறைக்கப்படும். கலெக்டருக்கு மிக அத்தியாவசியமான, முக்கியமான சில லைபல்கள்தான் வர வேண்டுமென்ற விதிமுறையை வைத்துக் கொண்டால் ரெட் டேபிசம் என்று சொல்லப்படுகின்ற சிவப்பு நாடா முறையை ஒழிப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். சிவப்பு நாடா முறையை ஒழித்துவிட வேண்டுமென்ற கருத்தை எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் சொல்லுகிறார்கள். நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் சிவப்பு நாடா முறையை ஒழிக்க, பச்சை நாடா ஆக்குவதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்று நகைச்சுவையாகச் சொன்னார்கள். நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புவது எல்லாம், ஆட்சித் தலைவர் வாரத்தில் முதல் மூன்று நாட்கள் ஹெட்குவார்ட்டர்சில் இருக்க வேண்டுமென்ற விதிமுறையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதாகும். நெல்லை மாவட்டத்தில் ஆட்சித் தலைவர் திரு. அந்தோணி அவர்கள் வாரத்தில் முதல் மூன்று நாட்கள் மாவட்டத் தலைநகரிலே இருப்பார்கள்; மக்கள் குறையைக் கவனித்துத் தீர்க்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்; மீது மூன்று நாட்கள் சுற்றுப்பயணத்தை மேற்கொள்ளுவார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது) அந்த முறையில் ஆட்சித் தலைவர்கள் தங்களுடைய பணியைச் செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[1970 மார்ச் 14]

* திரு. நா. சௌந்தர பாண்டியன் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது எங்கள் கட்சி கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பஞ்சத் துயர் தணிப்புக்காக இந்த ஆண்டு 18 கோடி 35 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு செலவு செய்ததன் காரணமாக உருவான வேலைகள், நிரந்தரமான வேலைகளாக நடந்திருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் இல்லை. இதன் மூலம் வறட்சி நிலை தணிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ராதாபுரம் உப வட்டத்தில் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக மழை இல்லை. இந்த ஆண்டும் மழை இல்லை. அங்கே குடிக்கக் கூடத் தண்ணீர் இல்லை. வடக்கன்குளம், ஆவரைகுளம், காவல் கிணறு, அடங்கார் குளம் போன்ற பகுதிகளை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கடந்த மாதம் 10-ம் தேதியன்று பார்வையிட்டும் கூட அங்குள்ள கிணறுகள் ஆழப்படுத்தப்படவில்லை. பஞ்சத் துயர் தணிப்புக்காகச் செய்யப்படுகின்ற வேலைகள் நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டும். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அமல்படுத்துவதன் மூலம், காட்டாறுகளுக்கு அணைகளைப் போட்டு தண்ணீரை நிறுத்துவதன் மூலம், சிறுபாசனக் குளங்களை ஆழப்படுத்துவதன் மூலம் இந்த வேலைகளைச் செய்தால் குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினை ஓரளவு தீரும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களில் பின்தங்கிய மக்களுக்கு வீட்டு மனை வழங்குவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஒரு வீட்டு மனை வேண்டுமென்று மனுக் கொடுத்தால் அந்த நபர் அந்த அதிகாரிகளுடன் அடிக்கடி தொடர்பு கொண்டால்தான் சீக்கிரம் முடிவிறதே தவிர, மற்றபடி கிடைப்பதே இல்லை. அரசு இந்தக் குறையை நிவர்த்திக்கும் வகையில் கிராமங்கள்தோறும் எந்தெந்த நபர்களுக்கு வீட்டு மனை இல்லை என்ற குறிப்பை எடுத்து அவர்களுக்கெல்லாம் வீட்டு மனை வழங்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

வருவாய்த் துறை வாரியத்தை எடுத்துவிடுவதாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கடந்த ஆண்டு அறிக்கையில் கூறினார்கள். இப்போது சொல்வதைப் பார்த்தால் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 203 (1) விதியின் கீழ் குடியரசுத் தலைவரின் இசைவைப் பெற்றுத்தான் வாரியத்தை எடுக்கக்கூடிய நிலைமை இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். இந்த முடிவை அப்போது எடுக்கும்போதே இந்த அரசு என் இதைக் கவனிக்கவில்லை என்று தெரியவில்லை. இப்போது இதிலே அமைச்சர் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை விளக்குவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

கிராமப் பணியாளர்களை முழு நேரப் பணியாளர்களாக மாற்ற வேண்டும். அவர்களுக்கு வேலை பளு அதிகமாகி இருக்கிறது. அவர்களுடைய அடிப்படைச் சம்பளத்தை இளநிலை உதவியாளர்

1970 மார்ச் 14] [திரு. நா. சௌந்தர பாண்டியன்]

களுக்கு (ஜூனியர் அசிஸ்டென்ட்) கொடுப்பது போல் கொடுத்து படிப்படியாக பதவி உயர்வும் பெற வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் வேலை செய்வதில் அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படும்.

மாவட்டங்கள், வட்டங்கள் இவைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும். நிர்வாகத் திறமையையும், பொதுமக்கள் நலனையும் கருதி சிறு சிறு மாவட்டங்களாகக் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் நாங்குநேரி வட்டத்தில் ராதாபுரம் உப வட்டமாக இருக்கிறது.

அது கிட்டத்தட்ட 40 மைல் நீளமும் 20 மைல் அகலமும் உள்ளது. அதை ஒரு துணைத் தாசில்தாரால் எப்படி நிர்வகிக்க முடியும்? தாசில்தார் பதவியை அரசிதழ் பதிவுபெற்றதாக்கி (கெஸ்ட்டட்) அவர்களை கெஸ்ட்டட் ஆபீசர்களாக நியமிக்க வேண்டும். இது கேரள மாநிலத்தில் இருக்கிறது. இப்படிச் செய் தால் கோட்டாட்சித் தலைவரை எடுத்துடனவேண்டும். தாசில்தார் கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடன் தொடர்பு கொள்வதன் மூலம் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கமுடியும்.

மனு நீதி நாள் என்பது மக்களுக்கு ஏமாற்றத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு நாளாக அமைந்திருக்கிறது. குறிப்பாக ஊராட்சி மன்றத் தலைவரின் போக்கைப் பற்றியும், அங்கு நடக்க வேண்டியது பற்றியும் குறிப்பிட்டு மனு கொடுத்தால் அது திரும்ப அந்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவருக்கே அதுபற்றி முடிவு செய்வதற் காக அனுப்பப்படுகிறதே தவிர இதற்காக அதிகாரிகள் யாரும் நடவடிக்கைகள் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குக் கடன்கள் வழங்குகிறார்கள். அந்தக் கடன்களை அரசாங்கம் தள்ளி வைத் தாலும் அல்லது ஒத்திவைத்தாலும், அதை ஒரு ஆண்டு கழிந்து கட்டலாம் என்று வைத்தாலும் அப்படி வழங்கப்பட்டிருக்கிற கடன் தொகைகளுக்கு அபராத வட்டி வாங்கப்படுகிறது, அந்த அபராத வட்டிக்கும் வட்டி வாங்கப்படுகிறது. இப்படி நம்முடைய அரசாங்கம் ஒரு மார்வாடி வட்டிக் கடை வைத்து நடத்துவதைப் போல் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டு வட்டி விகிதத்தில் இந்த அரசு குறைந்தபட்ச வட்டிக்குக் கடன்கள் வழங்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. ந. சிவபெருமாள் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்த வருவாய்த் துறை மானியத்தை ஆதரித்து என் கருத்துக் களை எடுத்துச் சொல்ல விழைகிறேன். முன்னேற்றக் கழக அரசு பதவி ஏற்றபிறகு, சட்டமன்றத்தில் பண் புரிந்து வரும் நிலையி லானாலும் சரி அல்லது தோதல் அறிக்கையில் அனாலும் சரி என்னென்ன உறுதிமொழிகள் கொடுக்கப்பட்டனவோ அவை அத்தனையையும் இன்றையதினம் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக

[திரு. க. த. சிவபெருமாள்] [1970 மார்ச் 14]

நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் காட்சியைத்தான் காண்கிறோம். மாவட்ட நிர்வாகத்தின் கீழ் பணியாற்றுகிற வட்ட அலுவலகங்களில் இருந்து ஏழை எளிய மக்களுக்காக பல்லாயிரக்கணக்கான தரிசு நிலங்கள் பட்டாவாக வருடாவருடம் கொடுத்துக் கொண்டு வருவதைப் பார்க்கின்றோம். இதுவரை ஒரு லட்சம் பட்டாக்களை இந்த அரசு வழங்கியிருக்கிறது. அது இந்த அரசுக்கு ஏழை மக்கள்பால் உள்ள நல்லெண்ணத்திற்கு ஒரு அடையாளமாகும். வருடா வருடம் பட்டா நிலங்கள் வழங்கப்படுவது அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறதே தவிர, அது குறையவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நான் குறிப்பிட விரும்புவது மனு நீதி நான் பற்றியாகும். சமுதாயத்தில் மாறுதலை ஏற்படுத்தும் வகையில் ஒரு புரட்சிகரமான திட்டத்தை நம் அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஏழை எளிய மக்கள் கொடுக்கக்கூடிய மனுக்களை அந்தந்த இடங்களில் விசாரித்து உடனடியாக நீதி வழங்க வேண்டும் என்ற முறையில் தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். “ஜஸ்டிஸ் டிலேட் ஈஸ் ஜஸ்டிஸ் டினைட்.” (Justice delayed is Justice denied) என்று சொல்வார்கள். அதை இந்த அரசு உணர்ந்துதான் காலதாமதம் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக, அப்படிக்காலதாமதம் ஏற்படுமானால், லஞ்சத்திற்கு வழி ஏற்படும் என்று உணர்ந்துதான் இப்படிப்பட்ட முறைகளை, மறுமலர்ச்சி ஏற்படத்தக்க முறையில், கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இத் திட்டத்தினால் லஞ்ச ஊழல் ஏற்படுவதற்கு எந்தவகையிலும் வழியில்லை. அந்த இடத்திலேயே கொடுக்கப்படுகிற மனுக்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டு நீதி வழங்கப்படுகிறது. எல்லா அதிகாரிகளும் கிராமங்களுக்குச் செல்கிற காரணத்தினால் கிராம மக்களுக்கு எந்தவிதமான செலவும் இல்லை. அவர்கள் அலுவலகங்களுக்குச் சென்று அங்கு நடவடிக்கை நேரம் காத்திருந்து அதிகாரிகளைப் பார்க்க முடியாத நிலைமை இருந்தது. முன்பு மனுக்கள் கொடுத்தால் “அது வந்து சேர்ந்தது. அது கவனிக்கப்படும்” என்று சொல்வதற்குக்கூட பல மாதங்களாகும். அதை உணர்ந்துதான் இத்திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இது கட்டி வேறுபாடு இல்லாமல் நடைபெற்று வருகிறது.

அடுத்து, மாவட்ட நிர்வாகத்திற்கு கிராமப் பணியாளர்கள் அச்சாணி போன்றவர்களாவார்கள். அவர்கள்தான் நேரடியாக மக்களிடம் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சரியாக இயங்கவில்லை என்றால் ஆட்சியும் சரிவர இயங்க முடியாது. ஆட்சிக்கு நல்ல பெயரை வாங்கித் தருகிற பொறுப்பு கூட அவர்களிடம் தான் இருக்கிறது. அவர்கள் வரி வசூல் செய்துச் செல்லும் போது அவர்கள் சிறிது கண்டிப்பாக இல்லாமல் இருப்பார்களே யானால், மக்கள் இந்த அரசைப் போற்றுவார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இன்றையதினம் பல சலுகைகள், பிற

1970 மார்ச் 14] [திரு. க. ந. சிவபெருமாள்]

அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பவை போன்று இவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே அவர்கள் எல்லோரும் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறார்கள்.

பரம்பரைப் பாத்தியதை இன்றையதினம் தவிர்க்கப்பட்டு தரத்தின் அடிப்படையில், படிப்பு அடிப்படையில், திறமை அடிப்படையில் உத்தியோகங்கள் இன்றையதினம் கொடுக்கப்பட்டு வருவது அரசு எந்தளவிற்கு நேர்மையாக நடந்து கொள்கிறது என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

சம்பள விகிதத்தையும் படியையும் மாற்றியமைப்பது குறித்துத் தீர்மானிப்பதை இரண்டாவது சம்பள ஆணைக் குழுவினிடம் ஒப்படைத்திருப்பது, தமிழ்நாட்டில்தான் இது முதல் முறையாக அமல் நடத்தப்படுகிறது என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தமது வருவாய்த் துறை மானிய உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

அடுத்து, விட்டு மனைகள் வழங்குகிறது. இன்றையதினம் பல ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜனங்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும் வீட்டு மனைகளுக்கான பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது கூட ஒன்பது மாதங்களுக்குள் 73,000 மனைகளுக்கான பட்டார்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றால் இந்த அரசு எவ்வளவோ வேகமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது என்பது தெரிய வரும்.

அடுத்து, ஆட்சி எடுக்கிற முடிவுகள் அத்தனையையும் மக்களிடம் தொடர்பு கொண்டு செய்து முடிக்க வேண்டிய பொறுப்பு ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் இருக்கிறது. அந்த மன்றங்களுக்கு மாவட்ட ரீதியில் ஒரு அதிகாரி அமர்த்தப்பட வேண்டும். மக்களோடு தொடர்பு கொண்டு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு இத்தகைய மன்றங்களுக்கு நல்ல பல அதிகாரங்கள் வழங்கப்படவேண்டும். போதிய அளவு அதிகாரிகளும் நியமிக்கப்பட வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந் தலைவர்களுக்கு அந்தந்தப் பகுதிகளில் அலுவல்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதைப் போன்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் அப்படிப்பட்ட அலுவல்கங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

குறிப்பாக, என் தொகுதியில் ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் பட்டா நிலங்கள் வழங்கப்பட்டிருந்தாலும் இன்னும் வழங்கப்பட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. காட்டு இலாகாவினிடம் நிறைய நிலங்கள் இருக்கின்றன. அதையும் ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தைப் பாராட்டி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. கரு. சிமைச்சாமி]

[1970 மார்ச் 14]

மனு நீதித் திட்டம் என்ற புரட்சிகரமான திட்டம் ராமநாத புரம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் மிகச் சிறப்பான முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. நூறு ஆண்டுகளாக மாற்றப்படாத பட்டாக்கள், நூறு ஆண்டுகளாகப் பிரிக்கப்படாத நிலங்கள் எல்லாம் இன்று சிறப்பான முறையில் பிரிக்கப்பட்டு இந்த மனு நீதித் திட்டம் சிறப்பாகச் செயல்பட்டு வருவதற்காக அங்குள்ள கலெக்டர் அவர்களையும் மாவட்ட அதிகாரிகளையும் நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறபோது இன்னும் சில தாசில்தாரர்களை நாம் நியமிக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அவர்களையும் நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பசுமைப் புரட்சி, உற்பத்திப் பெருக்கம் என்றெல்லாம் பேசுகிறார்கள். உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். உழவர்களுக்காக நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்? விவசாயிகளுக்கு நீங்கள் செய்துள்ள நன்மைகள் என்ன? மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள். மின்சார சாதனங்களுக்குள்ள வரியை உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள். டிராக்டருக்கு வரி போட்டிருக்கிறீர்கள். அதே நேரத்தில் விவசாயிகளின் நிலையை உயர்த்த வேண்டும் என்றும் சொல்கிறீர்கள்.

இப்படிப்பட்ட வரிகள் ஒரு பக்கம். இன்னொரு பக்கத்தில் உச்சவரம்பு அளவு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. முக மலர்ச்சி யோடு இந்த நிலச்சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகிறேன் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். விவசாயிகளுக்காக நீங்கள் என்ன கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? விவசாயிகளின் நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு என்று சொல்லும்போது நகரில் உள்ள நாள் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் சம்பாதிக்கும் வக்கீலுக்கு உச்சவரம்பு கிடையாது. டாக்டர்களுக்கு உச்ச வரம்பு கிடையாது. வர்த்தக நிறுவனங்களில் இருப்பவர்களுக்கு உச்சவரம்பு கிடையாது. முப்பது மில்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு உச்சவரம்பு கிடையாது. பத்து இருபது தொழிற்சாலைகள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு உச்ச வரம்பு கிடையாது. மாதம் ஆயிரக்கணக்கில் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு உச்சவரம்பு கிடையாது. முப்பது ஏக்கர் அல்லது ஐம்பது ஏக்கர் நிலம் வைத்திருந்தாலும் வருடம் ஒன்றுக்கு ரூ. 5,000-க்கு மேல் சம்பாதிக்க முடியாது. ஆக நான் மேலே குறிப்பிட்டவர்களுக்கு உச்சவரம்பு இல்லாதிருக்கும்போது விவசாயிகளுக்கு மட்டும் உச்சவரம்பு நிர்ணயிப்பது என்ன நியாயம் என்று நான் கேட்கிறேன். இது சமுதாயத்திலுள்ள விவசாய சமூகத்தினருக்கும் இழைக்கப்படும் ஒரு அநீதியாகும். இதுதான் சமூக நீதியா என்று நான் கேட்கிறேன். இன்று உச்சவரம்பு இல்லாத அமெரிக்கா உலகம் பூராவிற்கும் உணவு சப்ளை செய்கிறது. உச்ச வரம்பு இல்லாத கானடா கோதுமைக் களஞ்சியமாக விளங்கி வருகிறது. ஆகவே இங்கு உச்சவரம்பு என்று கொண்டுவந்து தமிழ் நாட்டைப் பிச்சுக்கார நாடாக ஆக்க வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1970 மார்ச் 14] [திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

இன்று இரண்டு லட்சம் ஏக்கரா நிலங்கள் உபரி நிலங்களாக இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிற நேரத்தில் இந்த நிலங்களை யாருக்குக் கொடுக்கப் போகிறார்கள்? இது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கே ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக ஆகிவிடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுதான் சோஷலிஸமா? நிலத்தைப் பிரித்துக்கொடுத்து விடுவதால் மட்டும் அதை சோஷலிஸ சர்க்கார் என்று ஏற்றுக்கொண்டு விட முடியாது. சோஷலிஸம் என்றால் அதைப்பல பேர்கள் பலவிதமாக வியாக்கியானம் செய்கிறார்கள். சோஷலிஸம் பேசுகிற எந்த நாட்டிலும் கொலை செய்கிறார்கள், கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். ஜப்பானை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு சோஷலிஸம் பேசவில்லை. அங்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இல்லை, வேலை வாய்ப்பு வசதிகள் பெருகியிருக்கின்றன. அமெரிக்காவில் நிலத்தைத் தரிசாகப் போட்டு நாலாயிரம் ரூபாய் மானியம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் அவர்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல படியாகப் பொருளாதார முன்னேற்றத்தை அமைத்துள்ளனர். பொருளாதார முன்னேற்றம், இருக்கிற நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டால் வந்து விடுமா? சினிமாக்காரர்கள் ஒரு படத்திற்கு நான்கு லட்சம், ஐந்து லட்சம் என்று வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு உச்சவரம்பு இல்லையென்று சொல்கிறீர்கள். நகரங்களில் அழுக்குப் படாமல் வாழ்க்கை நடத்துகிறவர்களுக்கு உச்சவரம்பு இல்லை. ஆனால் சத்தித்தை வியர்வையாகச் சிந்திப்பாடுபடும் விவசாயிகளுக்கு உச்சவரம்பு கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இதை அரசு கவனிக்கவேண்டும் இன்று விவசாயிகள் மட்டும் இப்படி வஞ்சிக்கப்படுவது நியாயம் இல்லை. எனவே இந்தநில உச்ச வரம்பு என்று சொல்லும் இதைக் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்ற எதற்கும் உச்ச வரம்பு என்று ஒன்றும் இல்லாத நேரத்தில், நிலம் வைத்துக் கொண்டு இருக்கும் இந்த அப்பாவி மக்களுக்கு மட்டும் ஏன் உச்ச வரம்பு என்று அரசு சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, குதிரைப் பந்தயத்தினை ஒழிக்க வேண்டும், சூதாட்ட மனப்பான்மையை ஒழித்திட வேண்டும் என்று எல்லாம் அன்றைக்குச் சொல்லிவிட்டு, இன்று மக்களிடையே சூதாட்ட மனப்பான்மையை வளர்க்கக்கூடிய பத்து லட்சம் பேருடைய பணத்தைக் கொண்டு ஒருவனை இலட்சாதிபதியாக்குகிறேன் என்று சொல்லும் இந்தப் பரிசுச் சீட்டு சூதாட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருப்பது முறையா என்று சிந்திக்க வேண்டும். ஒன்றமே இல்லாதவன் இப்படி இலட்சாதிபதியாகிறான். ஆனால் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு இருக்கும் நிலச்சுவான்தார்கள் உங்கள் சட்டத்தினால் நிலங்களை விட்டு விட்டு ஓட்டாண்டியாகிறான். இது எந்த வகையில் நியாயமாக இருக்க முடியும்? ஒரு ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டு இருந்தால் அதில் 300 ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. 16 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டு இருந்தால் 4,500 ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கக்கூடும்.

[திரு. கரு. சீமைச்சாரி]

[1970 மார்ச் 14]

இந்தத் தொகையில்தான் அந்த விவசாயி தன் குடும்ப வாழ்க்கை, குடும்பத்தில் வர இருக்கும் கல்யாணங்கள் போன்றவற்றைச் செய்ய வேண்டும். இந்த நில சம்பந்தமாக நமது சென்னை சர்வ கலாசாலையினர் ஒரு ஆராய்ச்சி செய்து

'Madras University Farm Management studies had revealed that cultivation of a holding of 10 to 15 acres is uneconomic and the marginal productivity rate is less than in the case of bigger sizes.'

இப்படி குறைக்கப்பட்ட நிலங்களில் பயிரிடுவதால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது என்ற முடிவிற்கு வந்து இருக்கிறார்கள். இதனால் உற்பத்தி—வேலைத் திறன் இரண்டும் பாதிக்கப்படுகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட சீர்திருத்தங்களால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாகக்கூடிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டிலே 1.75 லட்சம் ஏக்கர்கள் ஒரு ஏக்கர் அரை ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்களிடம் தான் இருக்கின்றது. இப்படி ஒரு ஏக்கர் அரை ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்கள் இன்று சொல்ல முடியாத தொல்லைக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். இப்படி நிலத்தில் தங்கள் உழைப்பைத் தரக்கூடியவர்களிடையே பெரும் அளவிற்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகியிருக்கிறது. அதிக பட்சத்திற்கு உச்ச வரம்பு என்று சொல்லுகின்றார்கள். அப்படியானால் ஒவ்வொருவரும் குறைந்த பட்சம் இவ்வளவு நிலமாவது வைத்துக் கொண்டு இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் என்ன செய்யப் போகின்றார்கள்? எவ்வளவு பேர்களுக்கு, நிலம் அற்றவர்களுக்கு நிலத்தைக் கொடுத்துவிட முடியும் என்பதையெல்லாம் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வெகு நாட்களாக இருந்து வருகிறது. இந்த மாவட்டம் ஒரு மூலையிலிருந்து மற்றொரு மூலைக்கு எப்படி எப்படியோ பரவியிருக்கிறது. என்கே போய் நின்றாலும் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் என்றுதான் சொல்லுவார்கள். இந்த மாவட்டத்திற்கு நிர்வாக ரீதியில் இரண்டு மாவட்டக் கலெக்டர்கள் இருப்பது மிக மிக அவசியம். அமைச்சர் அவர்கள் தலைநகர் பிரச்சனையைக் குறிப்பிட்டு, அனைத்துக் கட்சியினரும் சேர்ந்து கொண்டு இது விஷயத்தில் ஏகோபித்த முடிவினைச் சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம் என்றால், இது விஷயத்தில் கட்சிக்கு கட்சி மாறுபட்டுத்தான் நிற்பார்கள். ஒவ்வொருவர் கையிலும் தடியைக் கொடுத்தால் அடித்துக்கொண்டுதான் நிற்பார்கள். ஆனால் பிரச்சனை தீராது. எனவே அரசே இந்தப் பிரச்சனையில் ஒரு முடிவெடுக்க வேண்டும். அப்படி முடிவெடுத்தால் அனைத்துக் கட்சியினரும் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள். ஆகவே இந்த தலைநகர்ப் பிரச்சனையிலும் மாவட்டத்தை நிர்வாகத் திறனையொட்டி இரண்டாகப் பிரித்தலைப் பற்றியும் அரசு சீக்கிரமே ஒரு முடிவெடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1970 மார்ச் 14] [திரு. கரு. சிமைச்சாமி]

அடுத்து தூய்மையான நிர்வாகம் நடைபெற வேண்டும். தூய்மையான நிர்வாகம் மட்டும் இன்றி துரிதமாக முடிவெடுத்தலும் இன்றைக்கு அவசியமாகிறது. அன்றைக்கு ஆங்கிலேயன் காலத்திலிருந்த சிவப்பு நாடா முறையில் இன்னும் மாறுதலைக் காண முடியவில்லை. பச்சை நாடா ஆக்குவதாகச் சொல்லுகின்றார்கள். ஆனால் ஒன்றும் காரியாம்சத்தில் நடைபெறவில்லை. நிர்வாகத்தைச் செம்மைப்படுத்தி விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சத்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, நமது நாட்டின் பல்வேறு பகுதியில் அண்மையில் ஏற்பட்ட பஞ்ச நிலைமை பற்றி அறிவோம். பஞ்ச நிவாரண வேலைகளைப் பொறுத்தவரையில் இராமநாதபுரத்தில் சிறந்த முறையிலேயே அவை நடைபெற்று இருக்கின்றன என்று சொல்லுவேன். ஆனால் சிவகங்கை, பரமக்குடி போன்ற பகுதிகளில் பஞ்ச நிலை இன்னமும் நீடிக்கின்றது. குடி தண்ணீருக்குக் கூட அந்தத் தாலுக்காக்களில் உள்ள மக்கள் இன்றைக்கும் பெரிதும் அவதிப்படுகின்றார்கள். விவசாயிகள், உள்ள நிலத்தைப் பயிரிட முடியாமல் வேலை வாய்ப்புகளைத் தேடிக்கொண்டு அண்டையிலுள்ள தாலுக்காக்களுக்கும் மாவட்டங்களுக்கும் பல்லாயிரக்கணக்கில் சென்றுகொண்டு இருக்கின்றார்கள். மிகவும் பிரதாபகரமான நிலை இன்று அந்தப் பகுதிகளில் நீடிக்கின்றது. எனவே, அந்தப் பிரதேசத்தைப் பஞ்சப் பிரதேசம் என்று அறிவிக்க வேண்டும் என்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி அறிவிப்புச் செய்து பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை அங்கே உடனடியாகத் துவங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதேபோலத்தான் ஒரூர் வட்டத்தில் 1964-லும் பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. தொடர்ந்து 1965, 1967-ல் எல்லாம் பெரும் பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டது. இதனால் ஆண்டொன்றுக்கு விவசாயிகளுக்குப் பத்து கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. எனவே இப்படிப் பஞ்சத்தாலும் இயற்கையின் சிற்றத்தாலும் அவதிப்படும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களைக் காப்பாற்றும் வகையில் அரசு இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. ஆ. துரையாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள 'மாவட்ட நிர்வாகம்' என்ற கோரிக்கையின் கீழ் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக நான் எனது நன்றியுரிமையைத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். நமது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய ஆசியின் கீழ் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு துவக்கப்பட்ட நமது அரசும் அதன் கீழ் இயங்கிவரும் மாவட்டங்களின் நிர்வாகப்பணியும் காந்திய வழியில் அஹிம்சா தத்துவத்தின் அடிப்படையில் பணியாற்றி காந்திய இலட்சியமான கிராம

[திரு. ஆ. துரையாசன்]

[1970 மார்ச் 14]

இராஜ்யம் என்ற கொள்கையை நிறைவேற்றி வருகிறது என்று பெருமையுடனும் பூரிப்புடனும் சொல்லிக்கொள்ள விழைகிறேன். நமது மாவட்ட-மாநில நிர்வாகம் அண்டையிலுள்ள பல மாநிலத்தவர்களால் போற்றப்பட்டு வருகிறதைப் பார்க்கிறோம். நமது அரசின் மனுநீதித் திட்டம் நாட்டின் பல்வேறு மாநிலத்தவரையும் கவர்ந்திருக்கிறது. நமது அரசு இலட்சக்கணக்கான ஏக்கர் தரிசு நிலத்தை நிலமற்ற ஏழை மக்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்து இருக்கிறது. என்றுமே கண்டிராத மாபெரும் பஞ்சம் நமது மாநிலத்தைப் பெரும் அளவில் வாட்டிய நேரத்தில் நமது மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசுடன் திறமையுடன் வாதிட்டு ஏறத்தாழ 16 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் பஞ்ச நிவாரணப் பணிகளுக்காகப் பெற்று, பஞ்சத் துயர் துடைப்புப் பணிகளை மாநிலம் முழுவதும் நிறைவேற்றி வைத்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களில் சிலர் இந்தப் பஞ்சத் துயர் துடைப்புப் பணிகளில் ஊழல்கள் நடந்திருக்கின்றன என்று குற்றம் சாட்டிப் பேசினார்கள். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு பஞ்சத் துயர் துடைப்புப் பணி சிறப்பாகவும் செம்மையாகவும் நடைபெறவில்லை என்றும் ஊழல்கள் நடந்து இருக்கின்றன என்றும் 'சின்டிகேட்' காங்கிரசைச் சார்ந்ததுள்ள மதிப்பிற்குரிய திரு. இராமச்சந்திர துரை அவர்கள் குற்றம் சாட்டிப் பேசினார்கள். அவர் தம்முடைய குற்றச் சாட்டினை, அவர் கூறிய ஊழல்களை அவர் நிரூபித்துவிட்டால் நான் என்னுடைய பதவியைத் துறக்கத் தயாராயிருக்கிறேன். அப்படி அவர்களால் நிரூபிக்க முடியவில்லையென்றால், அவர்கள் தம்முடைய பதவியைத் துறக்கத் தயாராயிருக்கிறார்களா? என்று கேட்க விரும்புகிறேன். சட்ட மன்றத்திற்கு வெளியிலே பேசும்போது 'ஸின்டிகேட்' காங்கிரஸ் நண்பர்கள் நமது ஆட்சியைப் பற்றிச் சிறப்பாகப் பேசுகின்றார்கள். ஆனால் இந்த மன்றத்திலே பேசும் போது வேறு விதமாகப் பேசுகின்றார்கள். வெளியே ஒப்புக் கொள்ளுகின்றார்கள். '20 ஆண்டு காலத்தில் நாங்கள் மக்களை மறந்து ஆட்சி புரிந்தோம், மேல் மட்டத்திலேயே நாங்கள் வாழ்ந்து விட்ட காரணத்தினாலேதான் ஏழைகளைப்பற்றி நினையாது இருந்து விட்டோம்' என்று ஒப்புக்கொண்டு பேசுகின்றார்கள். ஆனால் உள்ளே பேசும்போது வேறுவிதமாகப் பேசுகின்றார்கள். இது வேதனைக்குரிய ஒன்றாகும். நமது ஆட்சியைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த 20 ஆண்டு கால காலங்களில் ஆட்சியிலும் செய்திராத பெரும் சாதனையான நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து, 15 ஏக்கர் உயர்ந்த பட்சம் என்று கொண்டு வந்து இருக்கின்றோம். இதற்காக நமது வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களை நாம் மனமாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். இந்தியாவிலே மட்டுமின்றி உலகத்திலேயே இது மிகப் பெரிய புரட்சிகரமான திட்டம் என்று சொல்லிக்கொள்வதில் பெருமையடைகிறோம். சாதாரணமாக இந்தத் திட்டத்தினால் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள் நடுத்தர மக்கள்தான், இன்றைக்கு அவர்கள் பெரும்பாலும் தி. மு. கழகத்

1970 மார்ச் 14] [திரு. ஆ. துரையாசன்]

தில் பற்றுதல் கொண்டு, கழக ஆட்சிக்கு ஊன்றுகோலாக இருந்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள். அவர்கள்தான் இந்தச் சட்டத்தினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். அப்படி இருந்தும் கூட இந்தப் புரட்சிகரமான திட்டத்தைக்கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். இதற்காக அரசினை எதிர்க்கட்சியினர் பாராட்ட வேண்டாமா என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பகுதியில் நிர்வாகப் பளு அதிகமாகவும் மற்றொரு பகுதியில் குறைவாகவும் இருக்கிறது. குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் சத்திரம் இல்லை. நிர்வாகப் பொறுப்பை மாவட்ட வருவாய்த் துறை அதிகாரியின் கீழ் கொண்டு வருவது நிறப்பு அம்சம் ஆகும். அடுத்து எல்லா மாவட்டங்களிலும் வருவாய்த் துறை அதிகாரி களுக்குக் குடியிருப்பு வசதி கொடுக்கப்படவேண்டும். அது போன்று வட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டருக்கும் அவர்களுடைய வேலையைத் திறம்படச் செய்வதற்கு ஜீப் கார்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இன்னும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மேலும் பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும் வகையில் அவர்களுடைய ஊதிய உயர்வு பற்றி சம்பளக் கமிஷனுக்கு விட இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து இருக்கின்றார்கள். இவற்றையெல்லாம் சிறப் புறச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனது தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், பஞ்சத் துயர் துடைப்புப் பணி களுக்கு என 18 லட்சம் ரூபாய்தான் தரப்பட்டதாக காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது தவறான புள்ளி விவரம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனது தொகுதி தஞ்சை மாவட்டத்தோடு இணைந்து இருந்தாலும் அது இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் போன்றது. அதற்கு 18 இலட்சம் இல்லை, 30 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் நிதி ஒதுக்கி செய்து, பல நற்பணிகளைக் கடந்த 20 ஆண்டு காலத்தில் செய்ய முடியாத பல வேலைகளைச் சிறப்பாகச் செய்து தந்து இருக்கின்றார்கள் என்று கூறி அதற்காக இந்த அரசுக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன் வணக்கம்.

திரு. நா. காசிராமன் : தலைவர் அவர்களே, எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுக் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். நில வருவாயில், 'நில வரியையும், அந்த நில வரியை அடிப்படையாகக் கொண்டு வசூலிக்கப்படும் பல்வேறு வரிகளையும் உபரி வரிகளையும்' கை விட வேண்டும் என்று நீங்களே முன்பு சொல்லியிருக்கின்றீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 'நீங்கள் முன்பு சொல்லியிருக்கின்றீர்கள்' என்றால் யாரைக் குறிப்பிடுகின்றீர்கள்?

[1970 மார்ச் 14]

திரு. நா. காசிராமன் : தலைவர் அவர்கள் சொன்னதுதான், பெயரைக் குறிப்பிட வேண்டாம் என்று இருந்தேன். பேரவைக் குறிப்பேடுகளிலிருந்துதான் இதை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். அதாவது, இப்போது ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த போது அதில் ஒரு உறுப்பினராக இருந்த புலவர் திரு. கோவிந்தன் அவர்கள் 8-11-1966 அன்று குறிப்பிட்டவை இவை. அன்று மேலும் குறிப்பிட்டார்கள், “கேட்டவர்கள் நினை மாறி, கேட்கப்பட்டவர்களாக ஆகிவிட்ட காரணத்தினாலேயே கேட்ட பிரச்சினையின் முக்கியத்துவம் குறைந்துவிடாது என்று நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்” என்று. அந்த முக்கியத்துவம் இன்னும் இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. கோளத்தில் இருப்பது போல ‘பேஸிக் லேண்டு டேக்ஸ்’ அடிப்படையில் நிலவரி விதிப்பைப் பொறுத்தவரையில் இங்கேயும் சில மாற்றங்களைச் செய்வது நல்லது என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன். புஞ்சை நிலத்திற்கான வரியை யெல்லாம் எடுத்து விட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஆனால் வரிக் கணக்கைப் பார்த்தால் கிட்டத்திட்ட 60, 65 லட்சம் ரூபாய்தான் தள்ளப்பட்டு இருக்கின்றது. இதை 1968-69-க்கான கணக்கில் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. ஒரு ஆண்டின் மொத்த வருமானத்தில் அதாவது ரூ. 27,792 லட்சத்தில் சுமார் ரூ. 40 லட்சம்தான் தள்ளப்படுகின்றது. இது 1.4 சதவிகிதம். அதாவது, 100 ரூபாய் வருமானம் என்றால் 14 பைசா தள்ளப்படியாக இருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு எவ்வளவு பெரிய விளம்பரங்கள் நடந்துக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

முத்திரைத்தாள்கள் பற்றி உள்ள சில சங்கடமான நிலைமைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மார்க்கெட் வேல்யூவில் 4½ சதவிகிதம் சர்சார்ஜ் போடுகிறார்கள். ஆனால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குப் போகும்பொழுது ‘கன்சிடரேஷன் ஆஃப் அமவுண்ட்’ இல் 5 சதவிகிதம்தான் கிடைக்கிறது. இதனால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு வருவாய் குறைந்து விடுகிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், சர்க்காருக்கு வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய அந்தச் சட்டத்திலே மாத்திரம் திருத்தம் செய்து, சர்க்கார் தங்களுக்கு வருமானத்திற்கு வழிவகைகளைப் பார்த்துக் கொண்டார்களே தவிர, ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் எப்படிப் போனால் என்ன என்ற முறையில் அதற்கு வருமானத்திற்கான வழிவகைகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்ற முறையிலே அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி அமைத்ததாகத் தெரியவில்லை. எனவே, அதற்கும் வழிவகை செய்து கொடுப்பது நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் கள்ளப் பணப் புழக்கம் அதிகமாக ஏற்பட்டுவிடும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

1970 மார்ச் 14] [திரு. நா. காமசுராமன்]

அடுத்தபடியாக, 'லோன்ஸ் அண்ட் அட்வான்சஸ்' என்ற தலைப் பின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையானது பல நல்ல காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுகிறது. சென்னை கார்ப்பட்ரேஷனுக்கும், பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும், ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கும், நகரசபைகளுக்கும், கோவப்பேட்டி இன்ஸ்டிடியூஷன்களுக்கும், சுகாதார நல ஊழியர்களுக்கு அதாவது முனிசிபாலிட்டிகளிலே வேலை பார்ப்பதும் ஸ்கேவ்ரூஜர்ஸ்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கவும், அத்துடன் கூட, மெடிக்கல் காலேஜ், இன்ஜினியரிங் காலேஜ், வெட்டர்னரி காலேஜ் ஆகிய காலேஜுகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்கவும் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் அந்தத் தொகையானது 1968-69-ல் 51 கோடியாக இருந்தது, 1970-71-இல் 23 கோடி என்று குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 28 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிக் குறைத்துக் கொண்டே இருப்போமானால், அந்தந்த உதவிகளைப் பெற்று வந்தவர்கள் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை இந்த அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால்,

'Loans to students studying in Engineering, Veterinary, Medical and Agricultural Colleges—Polytechnics including special institutions'.

என்ற இடத்திலே 1966-67-லே காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே இருந்த பொழுது, 24.30 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. 1966-67-லே 24 லட்சமாக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது, 1968-69-லே 16¾ ஆகக் குறைந்து, இப்பொழுது 9 லட்சம்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஏன் இவ்வாறு குறைத்தார்கள், அவர்கள் தங்களுக்கு உண்டான கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொன்னார்களா, ஏதேனும் கஷ்டங்கள் விரைந்தனவா என்ற தகவலைத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இவ்வாறு குறைக்காமல், அதற்குண்டான தொகைகளை அதிகமாக உயர்த்திக் கொடுப்பது நல்லது என்ற கருத்தையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் ஒரேவொரு விஷயத்தைமட்டும் கூறி முடித்து விடுகிறேன். விவசாயிகளை நன்றாக ஊக்குவித்தால்தான் உணவு உற்பத்தி பெருகும் என்ற நிலை இருக்கிறது. 'ஹை ஈல்டிங் வெரைட்டி' உபயோகிக்கும் விவசாயிகளுக்கு, விவசாயத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால், முன் பணமாகச் சிறுதொகை கொடுத்து, விவசாயம் முடிந்த பிறகு, அறுவடை காலத்திலே, கொடுக்கப்பட்ட தொகைக்கு வட்டி இல்லாமல் நெல்லைக் கொள்முதல் செய்து பெறுவது, அதாவது பண்டமாகவே பெறுவது என்று செய்தால் 'ஹை ஈல்டிங் வெரைட்டி'-க்குப் போக அவர்களுக்கு ஆசையாக இருக்கும். அப்படிச் செய்தால் நாட்டிலே உணவு உற்பத்தி பெருகும். எனவே அங்க உதவியைச் செய்வது நல்லது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. நா. காகிராமன்]

[1970 மார்ச் 14]

அடுத்து, பஞ்ச நிவாரணத்தைப் பற்றிச் சுருக்கமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பஞ்ச நிவாரணத்திற்கு என்று, வறட்சியைப் போக்குவதற்காக, 14 கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பணம் வந்தது என்று சொல்கிறார்கள். அவ்வளவும் நல்ல முறையிலே செலவழிக்கப்பட்டது என்றும், தமிழ்நாட்டிலே எந்தவிதமான ஊழலும் இல்லை என்றும் அரசாங்கத்திலே உள்ளவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பல இடங்களில் ஊழல்கள் இருப்பதாகவும், பல சங்கடங்கள் இருப்பதாகவும் பேப்பர்கள் வாயிலாகப் பார்க்கிறோம். உதாரணத்திற்குச் சொல்லப் போனால், நமது அரசாங்கத்தின் முதல் காரிய தரிசி அவர்களே, இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்குப் போய் இருந்த பொழுது, பல இடங்களில் தவறுகளைக் கண்டு பிடித்து, அவைகளில் ஒரு சிலவற்றை எடுத்துச் சொல்லி, அந்த ஒரு சிலவற்றில் சில செய்திகள் பத்திரிகைகளில் வந்தன. கிணறு வெட்டப்பட்ட பல இடங்களில், கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லை, சரியாக இல்லை, கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் தவறு செய்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவைகளை யெல்லாம் பார்க்கும்பொழுது என்ன தோன்றுகிறது என்று சொன்னால், பஞ்சமோ நாட்டிலே, பணமோ ஏட்டிலே, மக்கள் நாட்டமோ பண்பாட்டிலே, மந்திரிகள் நாட்டமோ மக்களது ஓட்டிலே என்ற நிலைமைகளைத்தான் நாம் அடைந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைக் கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கோ. பூவராகன் : கனம் சபாநாயகரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

வருவாய்த்துறை இலாக்கா என்பது நம்முடைய திட்ட வேலைகளோடு இணைந்த ஒரு இலாக்கா. அந்த இலாக்கா இல்லாமல் காரியம் நடைபெறுது என்று சொல்லும் அளவுக்கு ஒரு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இலாக்காவாக அது பணிபுரிந்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். திட்டங்கள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, அந்த இலாக்காவில் வேலைப் பளு அதிகமாக அதிகக் கொண்டு வருவதைப் பார்க்கிறோம். அந்த இலாக்காவில் இருப்பவர்களுக்கு வேலைகள் அதிகமாக இருந்தாலும், ஆங்காங்கு மாவட்டங்களிலே அந்த வேலைகள் பகிர்ந்து அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா, அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் பெயரளவில்தான் இருக்கிறதே தவிர, அதிகாரம் இல்லை. இன்றையதினம், மத்திய சர்க்காரை நாம் குறைகூலுகிறோம், எல்லா அதிகாரமும் மத்திய சர்க்காரே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது, மாநில சர்க்காருக்கும் அதிகாரம் இல்லை என்று சாதாரணமாக கிராமப்புறங்களில் நெல் அரையை மில் துவங்க வேண்டுமென்று சொன்னால் இங்கே வந்து அமைச்சர்களைப் பார்த்தால்தான் அந்தக் காரியம் நடக்கும். அவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டால்தான் அது நடக்கும். அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அந்த அதிகாரம் கிடையாது.

1970 மார்ச் 14]

[திரு. கோ. புவராகன்]

இது சாதாரண காரியம், பெரிய காரியம் ஒன்றுமில்லை. அவர்கள் அங்கிருக்கும் சூழ்நிலையை ஆராய்ந்து, அவர்களுக்கிருக்கும் அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு, அந்த இடத்திலே இந்த நேல் அரைவை மில்லைத் துவங்கலாம் என்றால் கொடுத்துவிடலாம். அப்படிச் கொடுப்பதற்குக்கூட அதிகாரம் இல்லை.

சமீபத்திலே, சென்ற ஆண்டு பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அதற்காகப் பணம் ஏராளமாகச் செலவழிக்கப்பட்டது. சில கிராமங்களிலே தண்ணீர் வசதி இல்லை என்று தண்ணீர் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நெய்வேலி வட்டாரத்திலே சுற்றியிருக்கும் கிராமங்களுக்கு அப்போது சில நாட்கள் கொடுத்துவிட்டு, சில நாட்கள் நிறுத்திவிட்டார்கள். மழை பெய்யவில்லை, தண்ணீர் இல்லை என்று. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைத் கேட்டால், பணம் இருந்தவரை தண்ணீர் கொடுத்தோம், பணம் இல்லை, தண்ணீர் கொடுப்பது நின்று விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். இம் மாதிரி நெருக்கடியான நேரங்களிலே, அவருடைய அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு, இருக்கும் நிதி வசதியை வைத்துக் கொண்டு அந்தக் காரியங்களிலே, அமைச்சரவையிலிருந்து உத்தரவு வரும் வரையில் காத்துக் கொண்டிராமல், பணத்தைச் செலவழிக்க அதிகாரம் வழங்க வேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் நல்ல முறையில் அமையும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாவட்ட அளவிலே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு இப்பொழுது இருக்கும் அதிகாரம், அங்கிருக்கின்ற மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே பயன் அளிக்கக்கூடிய அளவிலே செய்யக்கூடிய காரியம் ஏதாவது இருக்கிறதா என்றால், இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஏதாவது ஒரு திட்டத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்றால், இங்கு அனுப்பி, இங்கிருந்து அனுமதி பெற்று வருவதற்குள் காலம் கடந்துவிடுகிறது. அதனால் அந்தக் காரியத்தை செய்ய முடியவில்லை. மாவட்டத்தில் அன்றாடம் இருக்கும் பிரச்சனைகளை உணருகிறார்கள், அப்படி உணர்ந்தாலும் அதைச் செய்ய அதிகாரம் இல்லாமல் இருப்பதால், தள்ளிப் போடப்படுகிறது, செய்ய முடியவில்லை. எதற்கெடுத்தாலும் இங்கே வந்து அனுமதி பெற வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம்.

அதேபோல பல மாவட்டங்களிலே பார்க்கிறோம், சேம நலக் கமிட்டி என்று இருக்கிறது. சேம நலக் கமிட்டிக்கு, ஆண்டு தோறும் ஏதாவது ஒரு நிலையை வைத்துப் பணம் வசூல் செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்யும்பொழுது, அது சரியாகப் பயன்படுகிறதா, அதை எவ்வாறு வசூல் செய்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். பணம் சரியாக வசூல் செய்யப்படவில்லை. கணக்கு வழக்குகள் சரியாக இல்லை. ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக சேமநலப் பணிக்காகப் பல மாவட்டங்களில் பணம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை யெல்லாம் விசாரிக்க ஒரு தணிக்கைக் குழுவைத்தோ, அல்லது யாராவது மேல் மட்டத்திலேயுள்ள அதிகாரி சென்றே பார்க்க வேண்டும், அந்த மாவட்டத்திலுள்ள

[திரு. கோ. பூவராகவன்] [1970 மார்ச் 14]

அந்தக் குழுக்களிலெல்லாம் யார் யார் பணியாற்றுகிறார்கள், எவ்வளவு வசூலானது, எந்தெந்த முறையிலே செலவிட்டிருக்கிறார்கள் என்று கணக்கு கிடையாது. பல இடங்களில் ஒரு கார்டு அச்சடித்திருக்கிறார்கள். 100 ரூபாய் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். கவுண்டர்பாயில் கிடையாது. வவுச்சர் கிடையாது. ஏதோ இன்விடேஷன் கார்டு மாதிரி இருக்கிறது. அந்த முறைகளை மாற்ற வேண்டும். சேமநல நிதிக்கு ஆங்காங்கு பணம் வசூலிக்க வேண்டிய அவசியம் வந்தால், அவர்கள் பிரதம காரியதரிசியின் அனுமதியைப் பெற வேண்டும். அப்படிப் பெறும்பொழுது, இங்கே தான் டிக்கெட்டுகள் அச்சடிக்கப்பட வேண்டும். ஒரு மாவட்டத் திற்கு எவ்வளவு கோருகிறார்களோ, எந்தெந்த இனங்களில் கோருகிறார்களோ அவைகளை இங்கேயே அச்சிட வேண்டும். முத்திரை பதித்து அனுப்ப வேண்டும். அங்கே விற்பனையானது போக, விற்பனை ஆகாதவற்றை அனுப்பி வைத்து விடுமானும், வசூலான அந்தப் பணம் எந்த அளவிற்குச் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதற்கான தணிக்கை வைப்பதும் நல்லது. குறைபாடுகளைப் போக்க இது உதவியாக இருக்கும். இன்றையத் தினம் பார்க்கிறோம், அவரவர்கள் ஆங்காங்கு குழு அமைத்துக் கொள்கிறார்கள். அந்தக் குழு இங்கே அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரம் பெறுகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இதுவரையில் அம்மாதிரி நடைபெறுவதாகத் தெரியவில்லை. தணிக்கை செய்தால் இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் பல பேர் மாட்டிக்கொள்ளுவார்கள் என்பது தெரியும். அரசாங்கம் தணிக்கை செய்து, எவ்வளவு வசூல் செய்தார்கள், எவ்வாறு செலவழித்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும்.

அதோடு அரசாங்கத்தில் ஆண்டுதோறும் மானியங்கள் வரும் பொழுது, பல அறிக்கைகளை வைக்கிறார்கள் அப்படி அறிக்கைகள் வெளியிடுகிற சமயத்தில் ஐம்பாபந்தி போய்விடும், வருவாய்த் துறை வாரியத்தைக் கலைத்து விடுவோம் என்று தெரிவித்துவிடுகிறார்கள். ஆனால், நடைமுறைக்கு வருகிறபொழுது, இதிலெல்லாம் கொஞ்சம் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. படிப்படியாகத் தான் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். முதலிலேயே இம்மாதிரி அறிக்கைகள் வெளியிடுவதற்கு முன்னால், இதிலே இருக்கிற சிக்கல்களை ஆராய்ந்து, எவ்வளவு தூரம் இதை யெல்லாம் செய்ய முடியும், எப்படிச் செய்ய முடியும் என்று கவனம் செலுத்த வேண்டும். அப்படி ஆராய்ந்து பார்த்த பிறகு, இம்மாதிரி அறிக்கைகளை வெளியிடுவது நலமாக இருக்கும். அப்படி இல்லாமல் முதலில் அறிக்கைகளை வெளியிட்டுவிட்டு, பிறகு சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்து, படிப்படியாக நிறைவேற்றுவதாக இருக்கிறோம் என்று சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது.

மாவட்ட அதிகாரிகளை அடிக்கடி மாற்றுவது என்பது கூடாது. உதாரணமாக தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், 3, 4 மாதங்களுக்கு ஒரு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மாற்றப்படு

1970 மார்ச் 14]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

கிறார். அங்கு இருக்கிற சூழ்நிலையை அறிந்து, அதற்குத் தகுந்த வாறு பணியாற்ற முற்படுவதற்குள், அடுத்த இலாகாவிற்கோ அல்லது இடத்திற்கோ அவர் மாற்றப்பட்டுவிடுகிறார். அதன் காரணமாகக் காரியங்கள் சரிவர முறையாக நடைபெற முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. குறைந்த பட்சம் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை ஒரு இடத்தை விட்டு மாற்றக் கூடாது என்ற முறையைக் கைக்கொள்ள வேண்டும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் என்றால் ஏதோ அதை ஒரு பயிற்சி இடமாக வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. ஒரு ஆண்டுக்குப் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக அதிகாரிகளை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக ஓராண்டு காலத்திற்கு மட்டும் நியமிப்பது என்பது கூடாது. பயிற்சி பெறுகின்ற தற்காலிக இடமாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் உத்தியோகத்தை ஆக்கிவிடக் கூடாது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு சில அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. சில பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. மாவட்டத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக சிறப்பாக பணிபுரிந்து நற்பெயர் எடுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, குறைந்தபட்சம் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருப்பவரை மாற்றக் கூடாது என்ற ஒரு நிலையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் ஸ்டைக்கஸ்க்கான பெர்களுக்கு பட்டாக்கள் வழங்கியிருப்பதாக அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பட்டாக்கள் வழங்குகிற ஒரு நிலையில், எரிப் புறம்போக்குகளில் எண்குரோச்மெண்டிகள் இருக்கின்றன குளங்களில், அணைக் கட்டுப் பகுதிகளில் எண்குரோச்மெண்டிகள் இருக்கின்றன. நமக்கு நீர்நிலை வசதி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. நீர்த் தேக்கங்களை இனிமேல் அதிகமாகக் கட்ட முடியாத நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். இருக்கிற நீர்த்தேக்கங்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்த வேண்டிய நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். அதிக நீரை எவ்வாறு, இருக்கிற நீர்த் தேக்கங்களில் தேக்குவது என்ற ஆராய்ச்சியில் நாம் ஈடுபட்டிருக்குமா? நமக்குத் தெரிந்தவர்கள், நம்மைச் சார்ந்தவர்கள் என்று சொல்லி அவர்களுக்குப் பட்டா போட்டுக் கொடுக்கும் நிலையைத் தவிர்க்க வேண்டும். ஆகவே, இம்மாதிரி பட்டாக்கள் வழங்கும்பொழுது சரியான முறையில் கண்காணிக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது இருக்கிற வரியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நாம் ஒரு கோள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இனிமேல் 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கருக்கு மேல் ஒருவருக்கும் நிலம் இல்லை என்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்குப் பல கஷ்டங்கள், பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. தொல்லைகள் இருக்கின்றன. எல்லாவற்றிற்கும் அவர்கள்தான் பங்கு கொடுக்கிறார்கள். திட்ட காரியங்களுக்காக அரசாங்கக் கடன்களுக்கு உதவுகின்றவர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா என்றால் விவசாயிகளைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை. எல்லாக் காரியங்களிலும் விவசாயிகள்

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1970 மார்ச் 14]

தம்மோடு இருந்து பங்கு கொள்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலையிலே, நில வரியை, விவசாய வருமான வரியை அறவே ரத்து செய்துவிட வேண்டும் என்ற ஒரு கொள்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அந்தக் கொள்கையை இந்த ஆண்டே நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

பட்டாக்கள் வழங்கப்படுகிறபொழுது, கூட்டுப்பட்டா, தனிப் பட்டா என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இன்றைய தினம் பல பட்டதாரிகள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்களிடையே வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காக, அவர்களை யெல்லாம் ஆங்காங்கு உள்ள நிலங்களைச் சர்வே செய்வதற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். யாருக்கு, எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது என்பதற்கான உரிமைக் காட்டுகளை வழங்குவதற்கு அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். யாராவது நிலத்தை வைத்துப் பணம் பெறுவதாய் இருந்தால்கூட அந்தக் கார்கடைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அந்தக் காட்டின் அடிப்படையில், அந்தக் கார்கடை வைத்தே அரசாங்கத்தினிடமிருந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய கடனைப் பெறலாம். அதற்கு இலகுவாக இருக்கக்கூடிய ஏற்பாடாக அமையும். இந்த உரிமைக் காட்டுகள் வழங்குவது வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதென்றால், அதற்கு ஏராளமான பணம் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சாதாரணமாக 5 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகள் சிறு விவசாயிகள், குறைந்த பட்சம் அவர்களுக்கு வேண்டிய கடன் வசதியை இந்த அத்தாட்சியை வைத்து செய்து கொள்ளலாம். இந்த உரிமைக் காட்டுகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம், நிலங்கள் சர்வே செய்யப்பட்டு, அவர்களுக்கு உடனுக்குடன் இம்மாதிரி உரிமைக் காட்டுகள் வழங்கினால், அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சங்கடங்களைப் போக்கி, நல்ல முறையில் வசதிகள் செய்வதற்கு வேண்டிய அளவில் அமையும். ஆகவே, இம்மாதிரியான ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கிராமப் புறங்களில் வீடுகள் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் குறைந்த பட்சம் ரூ. 5,000 அவர்களுக்குக் கடன் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். நம்முடைய திட்டங்களிலே நாம் எப்பொழுதும் பார்க்கிறோம், கிராமப்புறங்கள் அறவே புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. கிராமப்புறங்கள் முன்னேற்றம் அடைந்தால்தான், கிராம மக்கள் முன்னேற்றம் அடைந்தால்தான், நம்முடைய நாட்டில் நாம் மக்களுக்காகச் செய்கின்ற காரியங்கள் நன்றாகப் பயன்படும், நல்ல முறையில் அந்தக் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதை நாம் கண்கூடாகக் காண முடியும். எனவே, கிராமப்புறங்களில் அதிக அளவிலே அக்கறை காட்ட வேண்டும். கிராமப்புறங்களில் வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்கு வசதியாக, குறைந்தபட்சம் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 5,000 கடன் உதவி அளிக்க

1970 மார்ச் 14] [திரு. கோ. பூவராகன்]

வேண்டும். கிராமப் பஞ்சாயத்துகளில், நகரப் பஞ்சாயத்துகளில், இன்றைக்கு அந்தப் பகுதிகள் வளர்ந்து வருகிற நிலையில், அங்கெல்லாம் வீடுகட்டிக் கொடுக்கிற சொஸைடிகள் ஏற்கனவே இருந்தன, இடையிலே அவர்களுக்குப் பண உதவி அளித்து அவர்களை ஊக்குவிக்காத நிலை இருக்கிறது. ஆம்மா டிரி சொஸைடிகளுக்குக் கடன் வசதி அளித்து, நல்ல முறையில் அவைகள் கிராமப் புறங்களிலுள்ள மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

பட்டா வழங்குகிறபொழுது சில சமயங்களில் பாரபட்சம் காட்டப்படுகின்றது என்று சொல்லப்படுகிறது. அமைச்சர் அவர்கள், அப்படியில்லை, பாரபட்சம் காட்டப்படவில்லை என்று சொல்வார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் விருத்தாசலத்தில் திரு. வி. க. நகர் என்ற ஒரு பகுதி இருக்கிறது. புதியதாக ஏழை மக்கள் குடியேறியிருக்கிற பகுதி. அவர்களுக்கு கெல்லாம் பட்டா வழங்கப்பட்டது என்று சொல்கிறார்கள். ஏற்கனவே இரண்டு ஆண்டுகள், மூன்று ஆண்டுகள் அங்கேயே குடியிருந்து வந்தவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கப்படவில்லை. யார் யார் சிபார்சு பிடித்துக் கொண்டு வருகிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் பட்டா வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. அங்கேயே இருப்பவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கப்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், சிபாரிசு பிடித்துக் கொண்டு வருபவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அது சாதாரண ஒன்று அல்ல. அப்படிப் பொதுப்படையாகச் சொல்லக் கூடாது. ஏதாவது தவறுதல்கள், ஒழுங்கீனங்கள் நடந்திருந்தால், அதைத் தராளமாகச் சொல்ல வேண்டும். முன்னால் மந்திரியாக இருந்தவர் இப்படிப் பொதுவான போக்கில் பேசுவது அவ்வளவு நல்லது ஆகாது, சரியானது ஆகாது.

திரு. கோ. பூவராகன் : அங்கே காட்டிலாகாவிற்குச் சொந்தமான ஒரு இடம் இருக்கிறது, ரூபநாராயணன்காடு என்ற இடம். நான் மூன்று வருடங்களாக விவசாயம் செய்துக் கொண்டிருக்கிற அரிசன மக்களுக்கு, பின்தங்கிய மக்களுக்கு, அங்கேயே இருப்பவர்களுக்குப் பட்டா இல்லை. அங்கே 400, 500 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் இருப்பவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கப்படவில்லை. இந்த இடத்தைப் பட்டா செய்யலாம் என்று அமைதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். காட்டிலாகாவின் நகரப் பகுதிகளில் இருப்பவர்கள், விருத்தாசலம் போன்ற இடங்களில் இருப்பவர்கள், தங்களுக்குப் பட்டா போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த வட்டாரத்தில் ஏற்கனவே இருக்கிற அரிசன மக்களுக்கு, பின்தங்கிய மக்களுக்கு அந்த இடத்தை ஒதுக்கி, பட்டா செய்து கொடுக்க முடியாத ஒரு தரநிலை இருந்து வருகிறது என்று கருதுகிறேன். அந்த இடத்தில் நிலம் அசைன்மெண்டு செய்து கொடுத்தால், அந்த வட்டாரத்தில்

[திரு. கோ. பூவராகன்] [1970 மார்ச் 14]

இருப்பவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுத்தால் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, அங்கிருக்கிற 400, 500 ஏக்கர் நிலங்களை அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கிற ஏழை அரிசனங்களுக்கும் பின்தங்கிய மக்களுக்கும் பட்டா செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஏதோ தவறுதலாக நடந்துவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி ஏதாவது தவறுதலாக நடந்திருக்காதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்காகத்தான் கேட்டேன். அவர்கள் சொல்வதிலிருந்து அவர் தொகுதியில் ஒரு இடம் இருக்கிறது. அந்த இடம் காட்டு இலாகாவைச் சேர்ந்தது. அதை விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் இல்லை. அவர்களுக்கு இருக்கிற அச்சம், விருதாசலத்தில் இருக்கிற சில போக்குவரத்துக் கொடுத்து விட்டார்கள் என்பதுதான். அந்த இடத்தில் இருப்பவர்களுக்காகத்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்பது அவ்வளவு சரியான தல்ல. யார் நிலத்தை உழவேண்டியவர்களோ, யாருக்கு அதற்கான யோக்கியதாம்சங்கள் இருக்கின்றனவோ, அதை வைத்துத் தான் முடிவு செய்ய வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வெறும் அச்ச உணர்வை மட்டும் அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு, அபாண்டமான ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சாட்டுவது முறையாகாது.

திரு. கோ. பூவராகன் : வெறும் அச்சம் மட்டும் அல்ல, அதாரத்தோடுதான் சொல்கிறேன். அந்தக் காட்டுப் பகுதிக்கும் விருத்தாசலத்திற்கும் 6, 7 மைல் இருக்கிறது. ஆகவே, விருத்தாசலத்தில் இருப்பவர்களுக்குப் பட்டா போட்டுக் கொடுக்காமல், பக்கத்தில் இருக்கிற அரிசனங்களுக்கு

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அந்த இடத்தில் குடி இருப்பவர்கள்தான் நிலத்தை உழுகிறார்கள் என்பது அல்ல. விருத்தாசலம் நகரில் இருக்கக்கூடியவர்கள்கூட உழலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் தவறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், பொதுப்படையாக இல்லாமல் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும். அங்கு இருக்கிற அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் உடைய ஆவல். நீங்கள் மந்திரியாக இருந்தபோழுது இருந்ததைவிட, அரிசன மக்களுக்கு இந்த அரசு விசேஷமாக சலுகைகள் வழங்குகிறது. நடக்காது ஒன்றை ஏதோ நடந்தது மாதிரி கூறுவது சரியல்ல. குறைபாடுகள் இருந்தால், பொதுப் படையாகச் சொல்வதில் பலன் இல்லை. அதுவும் முன்னால் அமைச்சர் அவர்களின் வாயிலிருந்து அப்படி பொதுப்படையாக குற்றச்சாட்டுதல் வரக்கூடாது. நான் குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். ஏதோ நடந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும். தவறுதல் நடந்திருந்தால்,

1970 மார்ச் 14] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

தால் அதைத் திருத்திக்கொள்ள அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. பொதுப்படையாகக் குற்றச்சாட்டு சாட்டுவது சரியான தல்ல.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்) உறுப்பினர் இன்னும் ஒரு நிமிஷத்தில் தன் பேச்சை முடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. கோ. பூவராகன் : அடுத்து, இது போன்று பட்டாக்கள் வழங்கும்போது, கூடுமான வரையில், நிபந்தனை கொள்கையைக் கடைபிடிக்க வேண்டும். அந்த அந்த வட்டாட்சித் தைச் சேர்த்தவர் களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய வாதம், விருத்தாசலத்தில் வாழும், அங்கிருந்து வருகிற விவசாயிகளுக்கே நிலம் கொடுக்கக் கூடாது என்பதா? அதுதான் கொள்கையா?

திரு. கோ. பூவராகன் : விருத்தாசலத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற நேமம் கருவேப்பலக்குறிச்சி காட்டில் 1,000 ஏக்கர் வரை நிலம் உள்ளது. அதை அந்த வட்டாரத்து அரசின மக்களுக்கு, நிலமில்லாதவர்களுக்குப் பட்டா போட்டு கொடுக்க வேண்டும். அந்த இடத்தில் வேறு யார் யாருக்கோ கொடுப்பது சரியில்லை.

பஞ்சநிவாரண வேலையில் மொத்தமாக ஏராளமாகப் பணம் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. 18 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து இருக்கிறார்கள். ஆனால், செலவு செய்யும்போது, நாம் பைனான்ஷல் டார் கேட்டை மாத்திரம் பார்க்கிறோம், பிஸிசல் டார்க்கெட்-ஐ பார்ப்பதில்லை. பிஸிசல் டார்க்கெட்டையும் பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கம் பைனான்ஷியல் பட்ஜெட்டை மட்டும் பார்க்கிற போக்கே இருந்தால் அது சரியாகாது. இவ்வளவு செலவிடும்போது, பணம் அந்தக் காரியத்திற்கு, எப்படி எப்படிச் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது, முழுக்க முழுக்கப் பயன்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். கிட்டத்தட்ட இரண்டு மூன்று மாதங்களில் 18 கோடி ரூபாயை செலவிட்டிருக்கிறது. அவசர அவசரமாக, மழைகூட இல்லாத நேரத்தில், ஈரமில்லாமல் வெட்ட முடியாத நிலையில், மூன்று நான்கு தடவைகள் பணம் கொடுத்து இருப்பது நல்ல முறையில் செலவாகி இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதற்கு ஒரு சர்வே செய்ய வேண்டும். எப்படிப் பணம் செலவிட்டிருக்கிறது, எந்த அளவில் அந்தக் காரியத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை யெல்லாம் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறேன்.

அரசாங்கக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். கடன் கொடுக்கும்போதே அரசாங்கம் கடனும் எழுப்புகிறார்கள். கொடுக்கிறபோது, பாதிப் பணத்தைக் கடனுக்கு எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். மின்சார

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1970 மார்ச் 14]

வாரியம் கடன் எழுப்புகிறார்கள், அரசாங்கமே கடன் எழுப்புகிறார்கள். இந்தக் கடன்களுக்காக எடுத்துக் கொண்டுவிடுகிறார்கள். அதனால், கடன் வாங்கியும் பயன் இல்லாமல் போகிறது. இந்த முறை சரியில்லை. இதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். கடனைக் கொடுக்கும்போது, இந்தக் கையால் கொடுத்து, அந்தக் கையால் வாங்கிக் கொள்வது என்று சொல்வார்கள், அப்படியில்லாமல், கடன்கள் சரிவரக் கொடுக்கப் படவேண்டும். விவசாயக் கடன் பெறுகிறவர்களுக்கு முழுப் பணமும் கிடைப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் முறையில் ஒவ்வொருவரும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் எடுத்துக் கொண்டு மீதம் கொஞ்சம் சிறிய தொகை போகிறது. அவர்கள் கையில் முழுவதாகப் போகவேண்டும் என்று சொல்லி என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

திரு. பி. வேலுசாமி: தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது அரசானது கடந்த கால வறட்சி நிவாரணப் பணிக்காகக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பெற்று தமிழகத்திற்குச் சிறப்பான ஒரு பணியை மேற்கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பணியானது சிறந்த போட்டித் திட்டம். சிறப்பான பணி என்று இருந்தாலும், அதிலே குறிப்பாக, வறட்சி நிவாரணப் பணிக்காகச் செலவிடப்பட்ட பணங்களில், அரசியல் உள்ளே புகுந்து இருந்தது உண்மை. எந்தப் பகுதியில் யார் தேர்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து, நிவாரணப் பணிக்கு பணம் ஒதுக்கப் பட்டதே யல்லாமல் வேறு இல்லை. பல இடங்களில் அப்படியிருந்தது. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் நான் தேர்தெடுக்கப்பட்ட பகுதியைச் சேர்ந்த இடத்தில் ஒரு குளம் வெட்டுவதற்காக, ரூட்டை வெட்டவேண்டு, ஒரு கோடி ரூபாய் பணம் சாங்ஷன் செய்து அதற்கான வேலைகளெல்லாம் தொடங்கும்போது, அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த ஒரு குறிப்பிட்ட வர்களால் ஒரு விவசாயச் சங்கம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது என்கிற காரணத்திற்காக, அந்த வேலையை அப்படியே விட்டு விட்டார்கள். அடுத்தாற்போல், போட்டியாக இன்னொரு விவசாயச் சங்கம் மற்றவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பிறகு, வேலைகள் மறுபடியும் தொடங்கி ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்கள் என்பதைப் பார்க்கதேன். இப்படி வெளும் அரசியல் காரணங்களுக்காகப் பணம் பல இடங்களில் செலவிட்டு இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஏதோ தோழமைக் கட்சி என்று இருந்தாலும் இந்த நிலை கண்டு வாஸ்தவமாகவே வேதனைப்படுகிறேன். வருத்தப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: உறுப்பினர் இப்படிப் பொதுப்படையாகச் சொல்வதில் பிரயோசனம் இல்லை. எந்தத் தொகுதியில், எந்த மாதிரி பாரபட்சம் காட்டப்பட்டது என்று தெரிவிக்கவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்

1970 மார்ச் 14] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

களை பெரும்பாலான தொகுதிகளில் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய திரு. வினாயகம் தொகுதியிலும் நிரம்பச் செய்திருக்கிறது. வறட்சி இருப்பதால் அங்கே செத்திருக்கிறோம். அதுதான் உண்மை நிலை. இந்தத் தொகுதியில் இலா உறுப்பினராக இருக்கிறார் என்ற காரணத்திற்காக காரியங்கள் மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. அரசியல் காரணங்களுக்காக என்றால், அதைப் பற்றி வெளியிலே பேசுங்கள். இந்த சர்க்கார் பாரபட்சம் என்று சொல்லட்டும். ஆனால் இங்கே நிலை வேறு. பெரிய ஆஸ்பத்திரி அங்கே வைத்தோம், இரண்டு கோடி ரூபாய்க் கட்டினால் அவர்கள் உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள் என்பதால் வருகிறது, மற்றவர்கள் உறுப்பினர்களாக இருப்பதால் வரவில்லை என்று பொருள் அல்ல. பொதுவாக, எந்த இடங்களில் காரியங்கள் அவசியமே என்று பார்த்து, செய்யப்படுகின்றன. ஆகவே, இங்கே பொதுவான போக்கில் சொல்வதற்குச் சட்ட மன்றத்தை உபயோகிக்க வேண்டும் என்பது சரியில்லை.

திரு. பி. வேலுசாமி: அதுதான், சரவணம்பட்டி என்ற கிராமத்தில், ஒரு குட்டை வெட்டுவதற்கான முயற்சி ஒரு ஆண்டுக்கு முன்பாகவே எடுத்து, அந்தப் பகுதியைப் பார்வையிட்டு வந்தார்கள். எஞ்சினியர்கள் வந்து பார்த்த பிறகு வேலை சாங்கூன் செய்தார்கள். ஆனால் அப்பறம் அப்படியே வேலை நடங்கலாக நின்று விட்டது. சமீபத்திலே ஒரு விவசாய சங்கம் வைத்தார்கள்; அதன் பிறகு வேலை தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. வாஸ்தவமாக இந்த நிலைக்கு வந்ததற்கு வருந்துகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இதைச் சொல்வதற்கு, சின்ன கிராமத்தில் நடந்ததைச் சொல்லப் புகுந்து, ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் மீது அபாண்டமான குற்றத்தைச் சாட்டுகிறீர்கள். 18 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவானதில், கோவை மாவட்டத்தில் 2¼ கோடி வரை செலவிடப் பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் புகுதி நகர்ப்புறம். தனியாக நகரத்தில் வேறு செய்வதற்கில்லை. அதை வைத்துக்கொண்டு, பொதுப்போக்காக இப்படித்தான் எல்லாம் நடந்திருக்கிறது, இந்த அளவுக்கு தோழமை என்று சொல்லி அபாண்டமாக சொல்லியிருக்கவேண்டியதில்லை.

திரு. பி. வேலுசாமி: அபாண்டம் சொல்ல வேண்டும் என்று சிறிதளவாவது உள்ளத்தில் இருந்தால், இந்த துயர் தணிப்புப் பணிகளை இவ்வளவு போற்றிப் பாராட்டியிருக்கமாட்டேன். துயர் தணிப்புப் பணிகளில் செர்பப் பட்டவை சென்ற காலப் பணிகள் எல்லாவற்றையும்விட சிறப்பானவை என்று சொல்ல வேண்டிய தில்லை. அபாண்டம் சொல்ல வேண்டும், குற்றச்சாட்டுச் சொல்ல வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் சொல்லவில்லை என்பதை அமைச்சருக்கு தெரிவிக்கிறேன்.

[திரு பி. வேலுசாமி]

[1970 மார்ச் 14]

அடுத்து, புஞ்சை நிலங்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப் புஞ்சை நிலங்களுக்கு ரத்து செய்யப் பட்டிருக்கும் போது, ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். இந்த பூமிகளில் பல் வேறுவகையான பூமிகள் இருக்கின்றன. அதிலே புறம்போக்கு நிலம், சிவாஜிமா நிலம் என்று இரண்டு விதமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறவர்கள் 20 வருஷம் 30 வருஷமாகத் தொடர்ந்து விவசாயம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய பட்டா நிலங்களுக்குத் தவிர, பாக்கி இருக்கிற நிலங்களுக்கு ஏற்கெனவே வசூல் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அதை நீக்குவதற்கு முயற்சி செய்வதால் சிறப்பாக இருக்கும்.

கிராமப்புறங்களில் சாலைப் புறம்போக்கு, ஏரிப் புறம்போக்கு, நத்தம் புறம்போக்கு, மேய்ச்சல் புறம்போக்கு என்ற பல்வகையான புறம்போக்குப் பகுதிகளிலும் விவசாயம் நடந்து வருகிறது இருபது, இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக அங்கு கிணறு வெட்டி, தொடர்ந்து விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பகுதிகள் எல்லாம் பழைய புறம்போக்கு என்ற பெயராலே அழைக்கப்பட்டு, அதற்கென்று தண்டத் தீர்வை போட்டு, வசூல் செய்து வருகிறார்கள். தொடர்ந்து அந்தப் பகுதிகளில் விவசாயம் செய்து வருவதால், அரசு இதைக் கவனத்தில் கொண்டு நல்ல அக்கறை காட்டி, அந்தப் பகுதிகளை விவசாய மக்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுப்பதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு உதக்கம் அளிக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, துயர்தணிப்பு காலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பல இடங்களில் இன்னும் வறட்சி நிலைமை மாறவில்லை. இந்த நிலைமையில் விவசாயிகளிடமிருந்து கடனைத் திருப்பி வசூலிக்கிற நிலைமை இருந்து வருகிறது. விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கிற சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, கடன் வசூல் முறையைப்பற்றி மீண்டும் பரிசீலனை செய்து, கடன் வசூல் ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆற்றுப் பாசனம், குளத்துப் பாசனம் போன்ற வற்றிற்கெல்லாம் மானியம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கிணற்றுப் பாசனம் செய்பவர்களுக்கு மின்சாரக் கட்டணம் ஒன்றை முக்கால் பைசா கூட்டியிருக்கிறார்கள். கிணற்றுப் பாசனம் செய்பவர்கள் ஏற்கெனவே கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதிகப்படியான மின்சாரக் கட்டணம் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்கள் ஏதோ காரணத்திற்காக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டால், விண்ணப்ப மனுக்களின் ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஸ்டாம்பு ஒட்டி வந்தால்

1970 மார்ச் 14] [திரு. பி. வேலுசாமி]

தான் அந்த விண்ணப்பம் பார்க்கப்படுகிறது. கையில் காசு இல்லாதவன் எப்படி ஸ்டாம்ப் வாங்கி ஒட்ட முடியும்? ஆகவே, வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்கள் மீண்டும் மனுவில் ஸ்டாம்ப் ஒட்ட வேண்டும் என்பதை ஒற்றிவைப்பது நலமாக இருக்கும்.

மின்சாரக் கட்டணம் சம்பந்தமாகக் கோயம்புத்தூர் விவசாயிகள் உண்ணாவிரதம் ஆரம்பித்துக் கிளர்ச்சி செய்தனர். இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது நடைபெறும் காலத்தில் இதை நினைவுறுத்துகிறேன். கோயம்புத்தூரில் கிணற்று பாசனம் மூலம் விவசாயம் செய்கிறார்கள். மின்சாரக் கட்டணம் சம்பந்தமாக அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் சந்தேகாஷ்டப்படுகிற முறையில் திடீர் அறிவிப்பு ஒன்றை அமைச்சர் அவர்கள் வெளியிட வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஒரு விளக்கம். மின்சாரக் கட்டணம் 8¼ பைசாவிலிருந்து 10 பைசாவாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதனாலே கிளர்ச்சியும் செய்திருக்கிறார்கள். எது எதில் உற்சாகம் காட்டக் கூடாதோ, அதில் உறுப்பினர் அவர்கள் அக்கறை காட்டி உற்சாகப்படுத்திவிடுக்கிறார்கள். அரசியல் ரீதியில் அப்படிச் செய்வதற்கு அவருக்கு உரிமை உண்டு. விவசாயிகளின்மீது இந்த அரசாங்கத்திற்கு அக்கறை இருக்கிறது. கோவை மாவட்ட விவசாயிகள் இதை அறிவார்கள். ஒரு பம்பு செட் வைத்திருக்கிறார் என்றால் அவர் ஒரு க்வார்ட்டருக்கு, ஒரு வருஷத்திற்கு எவ்வளவு பணம் கட்டினார்? இன்றைக்கு எவ்வளவு அதிகமாகக் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது? எவ்வளவு தூரம் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? இந்தக் கணக்குச் சொல்ல முடியுமா? உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தக் கணக்கையும் சொன்னால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. பி. வேலுசாமி : தலைவர் அவர்களே, விவசாயி இதுவரைக்கும் 100 ரூபாய் கட்டியிருந்தால் இனிமேல் 120 ரூபாய் கட்ட வேண்டும். சாதாரணமாகக் கோயம்புத்தூரில் 4 ஏக்கரில் விவசாயம் செய்தால்—கிணறு 150 அடி ஆழம் இருக்கும்—அவர் 500 ரூபாய் கட்டணம் கட்ட வேண்டும் 150 அடி ஆழமுள்ள கிணற்றுக்கு 3 மோட்டார் பம்ப்கள் வைத்துத்தான் தண்ணீர் இறைக்க முடியும். ஒரு மாதத்திற்கு இப்பொழுது 500 ரூபாய் ஆகிறது. இனிமேல் 600 ரூபாய் ஆகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அவர்களுக்கு என்ன வருமானம் வருகிறது என்பது உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லக்கூடாது. இருந்தே கணக்குத் தெரிகிறது. சிறிய ஏற்றம் என்பதுதான் விவசாயிகளை இது பாதிக்காது. அகில இந்திய ரீதியில் இதைச் சொல்கிறேன். கோவை மாவட்டத்தில் இதை அரசியல் காரியங்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1970 மார்ச் 14]

கூக்குப் பயன்படுத்தினால் விவசாயிகள் இதை ஆதரிக்க மாட்டார்கள். இதிலே அரசியலைப் புகுத்தியிருப்பதை மக்கள் ஏற்க மாட்டார்கள்.

* திரு. க. மு. ராசகோபால்: பேரவை மாற்று தலைவர் அவர்களே, இந்த வருவாய்த்துறை மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்துப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் மக்கள் தோர்த்தெடுத்து எங்களை இங்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இங்கே எங்களுக்குப் பேச ஐந்து நிமிடம், ஆறு நிமிடம் என்று சொன்னால், எப்படிச் சொல்வது? நாங்கள் தொகுதியில் போகின்றபோது நாங்கள் படுகின்ற பாட்டை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். நாங்கள் பேச வக்கற்றவர்களாக உட்கார்ந்திருக்கிறோம் என்று மக்கள் எங்களைப் பற்றி எண்ணிக் கொள்வார்கள் என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும் என்று பணி வன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறைந்தது எனக்குப் பதினைந்து நிமிடங்களாவது தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்களின் பிறந்த ஊரானதும், பல்லவ சாம்ராஜ்யத்தின் தலைநகரானதுமான காஞ்சி புரத்தை செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் தலைநகரமாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தலைநகருக்குரிய அலுவலகங்கள் இன்னும் பல அங்கு வந்து சேரவில்லை. மாவட்டக் கல்வி நிலையம், சுகாதார நிலையம், வேலைதேடித் தரும் நிலையம் போன்ற அலுவலகங்கள் இன்னும் அந்த நகரத்தில் இமைக்கப்படவில்லை. உடனடியாக எல்லா அலுவலகங்களும் தலைநகருக்கு வரவேண்டுமென்பதைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீண்ட காலமாக காங்கிரஸ்காரர்கள் காலத்திலேயே ஒரு திட்டம் இருந்தது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அரக்கோணம், செரியார், வந்தவாசி, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் காஞ்சிபுரம், செங்கற்பட்டு, மதுரைத்தகம், திருத்தணி போன்ற ஏழுெட்டு வட்டங்களை ஒன்றாக்கி, தனி மாவட்டமாக ஆக்கும் திட்டம் இருந்தது. இதை உடனடியாக உருவாக்கி, காஞ்சிபுரத்தைத் தனி மாவட்டமாக ஆக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உத்திரமேரூர் வட்டம் இப்போது ஒரு உள்வட்டமாக இருக்கிறது. இரண்டும் கெட்டான் என்பார்களே அதுபோல உள்ளது. வெள்ளைக்காரன் காலத்திலேகூட அங்கு சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் இருந்தது. அதற்குப் பின்னர் ஆள வந்தவர்கள் அதை எடுத்து விட்டு, பத்து போலீஸ்காரர்களும், பத்து எழுத்தார்களும் கொண்டதாகப் போட்டு ஒரு துணைத் தாசில்தார் ஆபீசும், ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷனும் வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த வட்டம் இப்போது பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது. அதைத் தனி வட்டமாக ஆக்க வேண்டும்.

1970 மார்ச் 14] [திரு. க. மு. ராசகோபால்]

அடுத்தது, தாசில்தார்களுக்கு போன் வசதி செய்ய வேண்டும் என்பதை வரவேற்கிறேன். அவர்களுக்கு அவசியம் தேவை. அதே சமயத்தில் அதிக மக்களுடன் தொடர்புகொண்டு, தொகுதி பூராவிலும் மக்களின் குறைகளை அறிந்துகொள்ளும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அவசியமாக, அரசு செலவிலேயே போன் வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் மக்களின் குறைகளை அறிந்துகொள்ள வசதியாக இருக்கும்.

எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிற காங்கிரஸ் நண்பர்கள் நம்மைப் பார்த்து, பஞ்ச நிவாரண வேலை சரியாக நடைபெறவில்லையென்று குற்றம் சொல்கிறார்கள். இந்த அரசு நிதியாக ஆட்சி புரியவில்லை யென்று சொன்னார்கள். இதற்கு முன்னாலே காங்கிரஸ் அரசாங்கம் செய்திருக்கிற வேலைகளைப்பற்றி பி.டபிள்யூ.டி. ஹைவேஸ், மைனர் இரிகேஷன் இவற்றின் பழைய ரிகார்டுகளை எடுத்துப் பார்த்தால் எந்தெந்த ஆண்டில், எந்தெந்த ஏரிக்கு மராமத்து வேலை நடந்தது, எந்தெந்தக் கால்வாய் வெட்டப்பட்டது என்ற விவரம் தெரியவரும். எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் தெரியும். இன்றைய அரசு எந்த அளவிற்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதும் தெரியும். இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதுதான் முறை. அவர்கள் இங்கே இதைப்பற்றி வாதிக்கிறார்களே தவிர, அவர்களுடைய பெருந் தலைவர், ஜனநாயக சோஷலிசவாதி என்று அழைக்கப்படும் பெருந் தலைவர், வெளியிலே, திண்டிவனத்தில் பேசியிருப்பதைப் பார்க்கவேண்டும் என்ன பேசியிருக்கிறார்கள் என்றால், “நாங்கள் ஆணவத்தோடு இருந்தோம். மக்கள் எங்களை இறக்கி விட்டார்கள் அதே ஆணவம் உங்களுக்கு கூடாது” என்று பேசியிருக்கிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்தான் பட்டா செய்து கொள்கிறார்கள், அக்கிரமமாக நடந்துகொள்கிறார்கள் என்று சில உறுப்பினர்கள் குற்றச்சாட்டு செய்தார்கள். எனது தொகுதியில் இருக்கிற நண்பர்கள் திரு. தாமஸ், திரு. குழந்தைசாமி என்பவர்கள் குண்ணவாக்கம் கிராமத்தில் புறம்போக்கில் வீடு கட்டிக் கொண்டு, நிலத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்து முன்று, நான்கைந்து ஆண்டுகளாகப் பயிர் செய்து வருகிறார்கள். அங்கே இருக்கிற அதிகார வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த உரத்த சட்டை போட்டவர்—கோலிந்தசாமி ரெட்டியார்—இன்னமும் அதைப் பிரித்து எறிய விடாது நிறுத்திவருகிறார்கள். என்றைக்குச் செய்து விடுவாரோ தெரியவில்லை. ஆக இன்னும் காங்கிரஸ் ஆதிக்கம்தான் இருக்கிறதே தவிர, எங்கள் கட்சியின் ஆதிக்கம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மேல் மட்டத்தில் உள்ள அதிகாரிகள்தான் மக்களை நல்ல முறையில் வரவேற்கிறார்கள். கீழ்மட்டத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகளின் மனப்பான்மை மாறவில்லை. அன்று நடந்துகொண்டது போலவேதான் இன்றும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. 600 பணை

[திரு. க. மு. ராசகோபால்] [1970 மார்ச் 14]

மரங்களை ரூ. 20-க்கு ஏலம் விட்டுவிட்ட வி.எம். கன்னிக்குளம் இன்னமும் எந்தவிதமான தண்டனையும் பெறாததான் இருந்து வருகிறார். காங்கிரஸ்காரர்கள் போர்ப் தடுத்து நிறுத்தி நீதி மன்றம் வந்து—நீதிமன்றம் என்றால் வேறு ஒன்றும் இல்லை. ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டுதான்—இவரை ஆதரித்து நிறுத்தி யிருக்கிறார்கள்.

ஆக, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பேசும்போது சங்க கால வரலாறு களைச்—மனுநீதிச் சோழன், பொற்கைப்பாண்டியன் கதை களை சொன்னார்கள். இவை என்ன காட்டுகின்றன? பொற் கைப்பாண்டியன் அவசரப்பட்டு கதவைத் தட்டாமல் இருந்திருந் தால் கையை எடுத்திருக்க வேண்டாம். உள்ளே பேசிக்கொண் டிருந்தது யார் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டிருக்க முடியும். மனு நீதிச் சோழன் தன் மகனையே தேர்க்காலில் இட்டுக்கொன்றதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் ஆண்டவனே திட்டப்பட்டு, எமனே கன்றாக வடிவம் எடுத்து ஓடுகின்ற தேர்க்காலில் வந்து சிக்கிக்கொண்டான் என்றால் அதற்கு விதிவிடங்கள் என்ன செய்ய முடியும்? தீர விசா ரித்தால் உண்மை வரலாறு புரிந்திருக்கும். நகர் சோதனை சென்ற வர்கள் நல்ல முறையிலே அளவில்லை. நகர்ச் சோதனைக்காகச் சென்ற இராமன், சலவைத் தொழிலாளி சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டு, கட்டிய மனைவியைக் காட்டில் கொண்டுபோய் விட்டான். இப்படி இவர்கள் எல்லாம் எதையும் தீர யோசிக்காமல் காரியம் செய்தவர்கள். அப்படி இந்த அரசு இருக்காது, எதையும் தீர யோசித்தே முடிவு எடுக்கும் என்று தெரிவித்து, வருவாய்த்துறை மானியங்களை ஆதரித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி. தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை மானியத்தின்மீது என் கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப் பட்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுகின்றேன்.

சென்ற ஆண்டு நமது மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட வறட்சி நிலையை, பஞ்சத்தை சமாளிக்க இந்த அரசு சரியான திட்டத்தை மேற் கொண்டு 18 கோடி ரூபாய் வரை செலவு செய்திருப்பதை இந்த மாநில மக்கள் அனைவரும் வரவேற்பார்கள் என்பதில் சந்தேக மில்லை. இன்றும் பஞ்சத்தின் கொடுமைகளை அனுபவிக்கிற மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களுக்குக் குடிநீர்க் கிணறுகளை ஆழப்படுத்த ரூ. 3 லட்சமும் தக்காவிக் கடன் வழங்க ரூ. 4.53 லட்சமும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இது மிகக் குறைந்த தொகை. இதுபோதாது. இந்தப் பிரதேசங்கள் மிகவும் வறட்சி யான நிலையில் இருக்கின்றன. குடிக்கக் கூடத் தண்ணீர் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அதிகமான நிதியை ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும்.

அதற்கடுத்தபடியாக நிலச்சீர்திருத்தத்தை இந்த மன்றத்தி லுள்ள சகல கட்சிகளும் ஆதரிக்கின்றது என்று நினைக்கிறேன். சுதந்திரக் கட்சிகூட—விடுதலிற்கு மாத்திரம் உச்சவரம்பு கொண்டு

1970 மார்ச் 14] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

வருகிறீர்களே, இதைப்போல நகர்புறச் சொத்துக்களுக்கும் வரம்பு கொண்டு வாருங்கள் என்றுதான் கேட்கிறார்கள். இதைக் கொண்டுவரக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை.

பொதுவாக கிராமப் பிரதேசங்களில் உள்ள மக்களை எடுத்துக் கொண்டால்—அற்பமான ஊதியம், அரைகுறை வேலை நிலைமையால் அவதிப்படும் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை, பரிதாபமாக இருக்கிறது. மனிதாபிமானம் அற்ற நிலைமைகளில் சேரிகளில் வாழமாறு நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றனர். பாதை, தண்ணீர் வசதி அரிசன மக்களுக்குக் கிடையாது. அரைகுறை ஆடையோடு அரை நிர்வாணமாகவே அவர்கள் உள்ளனர்.

தமிழ்நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 28.28 லட்சம் அதாவது 31 சத வீதம் கிராமப் பகுதிகளில் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் மிகப்பெரும்பாலோர் அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். இன்று நம்முடைய இந்து சமுதாயத்தில் அவர்கள் பலவிதமான நிர்ப்பந்தங்களால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

காங்கிரஸ்காரர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட உச்சவரம்புச் சட்டம், இந்த ஏழை எளிய அரிசன விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான நிலமும் கொடுக்கவில்லை என்பதை திட்டக் கமிஷனே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். இந்த ஏழை விவசாயிகளின், விவசாயத் தொழிலாளர்களின் கேவலமான நிலைமைகள் மாற்றியமைக்கப்பட்டு, கன்னியமான, மனித வாழ்க்கைக்கேற்ற சூழ்நிலை உருவாக்கப்படாவிட்டால் நமது நாடு சிறப்பான முன்னேற்றம் காண முடியாது. விவசாயத் தொழிலாளர்களை அவர்கள் கிடந்து உழவும் ஏழ்மையிலிருந்தும், மனிதத் தன்மைக்குக் கீழான நிலைமைகளில் இருந்து கரை சேர்க்கவேண்டுமானால், அவர்களுக்கு ஒரு துண்டு நிலத்தையாவது வழங்க வேண்டியது பிரதான கடமையாகும்.

இந்த நிலையில் பார்த்தோமானால் உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் 15 எக்கராவை நிர்ணயித்திருப்பது, நாட்டில் உள்ள ஏழை எளிய அரிசன விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அனைவராலும் வரவேற்கத்தக்க ஒன்று என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அதே நேரத்தில் முன்பு உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபோது பலவிதமான விதிவிலக்குகளை அளித்தார்கள். நாம் அந்த விதிவிலக்குகளை எல்லாம் நீக்கியாகவேண்டும்.

மேலும் 26—2—1970-ல் இருந்து இது அமுலுக்கு வரும் என்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்பாகத் தேதியிட்டு பத்திரங்கள் தயாரித்து, பலவிதமான பிழைபிழரான்சாக்ஷன்கள் எல்லாம் நடைபெறும். 1961 ஆம் ஆண்டு தாலத்தில் உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபோது அது

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1970 மார்ச் 14]

போல பினாமியாக பல பேர்களின் மீது எழுதப்பட்டு பிறகு அவை எப்படியோ கைமாற்றம் செய்யப்பட்டிருப்பதை எல்லாம் அறிவோம். ஆகவே தற்போது இந்தச் சட்டம் 1955-ம் ஆண்டில் இருந்தே அமுலாக்கப்படும் என்பதாகச் செய்தால்தான் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நிலம் கிடைப்பதில் நல்ல பிரயோசனமாக இருக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நில உரிமை முறை பதிவேட்டுச் சட்டத்தை மாநிலம் பூராவிற்கும் வேகமாக, உடனடியாக அமுல் படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் நிலவெளியேற்றத்தை நல்லமுறையில் உடனடியாகத் தடுக்க வழியேற்படும். இப்போதே நிலவெளியேற்ற லேலைகள் நடக்க ஆரம்பித்துவிட்டன. ஆகவே நில சாகுபடிப் பதிவு சட்டத்தை உடனடியாக மாநிலம் பூராவிற்கும் அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் இனம் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் புதுக் கோட்டைப் பகுதி போல சேலம், தர்மபுரி மாவட்டத்திலும் உள்ளது. ஆகவே அந்தப் பிரதேசத்திற்கும் இதைக் கொண்டுவர ஆவன செய்ய வேண்டும்.

இன்னும் பட்டா வழங்குவதில் காலதாமதம் ஆகிறது. அவ்வப் போது பட்டா வழங்கப்பட்டால்தான் கடனோ, மற்ற உதவிகளோ விவசாயிகள் பெறுவதற்கு உதவியாக இருக்கும். ஆகவே ரிஜிஸ்தர் ஆன கையுடன் பட்டா மாற்றமும் செய்துகொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நில விநியோகத்தை எடுத்துக்கொண்டால்—அந்த அந்த ஏரியாவில் தரிசு நிலமோ, உபரி நிலமோ இருந்தால், அதைப் பிரித்துக் கொடுக்க அந்த அந்த ஏரியாவிலேயே சர்வகட்சிகளும் அடங்கிய ஒரு குழு ஒன்றை அமைக்கவேண்டும். அப்படி ஒரு சர்வ கட்சிக் குழு அமைக்கப்பட்டால்தான் ஏழை எளிய அரிசன விவசாயிகளுக்கு—அந்த அந்த இடங்களில் அவர்கள் எவ்வளவு காலமாக விவசாயம் செய்துவருகிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து நிலம் வழங்க வசதியேற்படும்.

மனைக்கட்டு வழங்குவதை எடுத்துக்கொண்டாலும் ஏழை சனங்களுக்கு மனை கிடைப்பதில்லை. ஆகவே உடனடியாக மனைக்கட்டுகளை அங்கங்கே எடுத்து எல்லா இடங்களிலும் 1972-க்குள்—இன்னும் 2 ஆண்டுக்குள் வீட்டுமனை இல்லாதவர்களுக்கெல்லாம் மனைக்கட்டுகள் வழங்கப்பட்டுவிட வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டு தனி அதிகாரியை வைத்து அதை வழங்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வருவாய்த்துறை வாரியத்தைக் கலைப்பது பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த நடவடிக்கையைத் துரிதப் படுத்தவேண்டும். அது மக்களுடைய நெடுநாளைய கோரிக்கை.

1970 மார்ச் 14] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அதற்கடுத்தபடியாக ஜமாபந்தி முறை இப்போது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒவ்வொரு தாலுக்காவில் மட்டும் ஒழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியின்றி மாநிலம் பூராவிலும் அதை உடனடியாக ஒழித்துவிடவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராமப் பணியாட்கள், ஊழியர்களுடைய சம்பளப் பிரச்சினை பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த மட்டில் விளாத்தி குளத்தைத் தனித் தாலுக்காவாக ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பது அப் பகுதி மக்களின் நீண்ட நான் கோரிக்கை. அதை ஒரு தனி வட்டமாக ஆக்கியிருப்பதை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன்.

இந்த மனு நீதித் திட்டம் இப்பொழுது நடைபெற்று வருகிறது. சிறப்பான முறையிலே அந்த அந்த இடங்களிலே சில சாதாரணமான மக்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றக்கூடிய முறையிலே அதிகாரிகளுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் காலம் கடந்து போகாமல் விரைவிலே நிறைவேற்றுவதற்கு முடியும், எனவே அதற்காக அதிகாரிகளுக்குச் சில விசேஷ அதிகாரங்களை வழங்க வேண்டும்.

தாசில்தார்களுக்கு டெலிபோன் வசதியும் வீட்டு வசதியும் செய்துகொடுப்பதற்காக வசதி செய்யப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

கடைசியாகக் குடிசைவாழ் பகுதி மக்களுடைய கோரிக்கையைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தீப் பிடித்துவிட்டால் மீண்டும் கட்டிக் கொள்வதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட உதவித் தொகையான 40 ரூபாயை 80 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். மகிழ்ச்சி. ஆனால் இந்த 80 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு திரும்ப வீடுகளைக் கட்டி விடமுடியாது. உடனடியாக, தற்காலிகமாக ஒரு குடிசை கட்டிக் கொள்ளலாம். தீ விபத்துக்குள்ளான அரிசனங்கள் வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்காக இப்பொழுது ரூ. 300 கடனாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அவர்கள் கடனுக்கு மனுப் போட்டால் பணம் கிடைப்பதற்கு 4 அல்லது 5 வருடங்கள் ஆகின்றன. ஏழை எளியவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற 80 ரூபாய் போதாது. எனவே அவர்களுக்கும் அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்கப் படுவதைப் போன்று வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்குக் கடன்களும் வழங்கவேண்டும்.

என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு இப்பொழுது உள்ள ரகசியக் குறிப்பேடு முறையை நீக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று அரசு முன்பே பரிசீலித்தது, அந்த ரகசியக் குறிப்பேடு முறையை நீக்குவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1970 மார்ச் 14]

கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கப்படுகின்ற ரூபாயணப் படி ஒன்றே கால் ரூபாயாக இருக்கிறது. இதை உயர்த்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற அரசாங்கப் பென்ஷன் கிடைப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. பதவி விலகியவுடன் ஒரு வருஷத்திற்குள் பென்ஷன் கிடைக்கும் படி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

முதியோர் பென்ஷனுக்காக என்று 1969-70 ஆண்டு ரூ. 120 லட்சம் ஒதுக்கினார்கள். இப்பொழுது இந்த ஆண்டாகிய 1970-71-க்கு ரூ. 95 லட்சம்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கங்கே விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வயதானவுடன் எந்த விதமான பாதுகாப்பும் இல்லாமல், குழந்தை இருந்தாலும் பாதுகாப்பு இல்லாமல் நடுத்தெருவிலே பிச்சையெடுக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. எனவே சொத்து வசதியற்றவர்கள் அனைவருக்கும் இந்த முதியோர் பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. இல. பலராமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின்கீழ் என்னுடைய கட்சியின் பெயரால் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நிர்வாக இயந்திரம் நல்ல முறையிலே நடந்தால்தான் ஒரு ஆட்சி நல்ல முறையில் மலரமுடியும். ஜனநாயகம் சிறப்பாகத் தழைக்கமுடியும் என்பது எல்லோரும் அறிந்த உண்மையாக இருக்கிறது. ஆனால் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே உள்ள நண்பர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் முதற்கொண்டு பயமுறுத்தலோடு நிர்வாகம் நடந்து கொண்டு இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அதிகாரிகளுடைய ஆசனத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு அவர்களுக்கு உத்தரவு போடுகின்றார்கள். ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள், 'அண்ணா' என்று அவர்களை அழைக்கக்கூடிய பரிதாபகரமான நிலைமையைக் காணும்பொழுது வருத்தமும் வேதனையும் படவேண்டியிருக்கிறது.

பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக 18½ கோடி ரூபாய் இந்த நாட்டிலே செலவழித்திருக்கிறார்கள். அது நாட்டு மக்களுக்கு நிவாரணமா அல்லது கட்சி நிவாரணமா என்ற கேள்வியை மக்கள் எழுப்பிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே அடுத்தடுத்துப் பஞ்சங்கள் வந்து கொண்டேயிருக்கும். கடந்த பருவ மழை தவறியதாலும், பெய்த மழை காலத்தில் பெய்யாமல் காலதாமதமாகப் பெய்த காரணத்தினாலும், முதல் அறுவடை சம்பா அறுவடை மிகவும் மோசமாக இருந்ததினால் விவசாயிகள் நில வரியையும் கடன் பாக்கிகளையும் கட்டக்கூடிய நிலைமையில் இல்லாத காரணத்தினால், அரசாங்கம்

1970 மார்ச் 14] [திரு. இல. பலராமன்]

நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும் அல்லது அவற்றை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருப்பதை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

பதிவு அலுவலகம் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே ஆரணி வட்டத்திலுள்ள கண்ணமங்கலத்தில் திறந்திருக்கிறார்கள். அதைத் திருவண்ணாமலையிலிருக்கும் தலைமை அலுவலகத்தோடு சேர்த்திருக்கிறார்கள். பக்கத்திலே இருக்கிற நான்கு மைல் தூரத்தில் இருக்கக்கூடிய வேலூர் அலுவலகத்தோடு சேர்க்காமல் 60 மைல் இருக்கக்கூடிய அந்த இடத்தோடு சேர்த்திருப்பதால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது எனவே அதை வேலூர் மாவட்ட அலுவலகத்தோடு சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம அதிகாரிகள் இடையேயுள்ள இசும்பு முறையை நீக்கித் தனிப்பட்டவர்கள் அங்கம் வகிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதிலே கட்சி இயக்கம் காரணப்படாமல் இயங்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமக் கர்ணங்கள், மணியகாரர்கள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய ரசீதுகள் தெளிவாக இருக்கவேண்டும். இதைத்தவிர கடன் பாக்கி எவ்வளவு என்பதை முன்னதாக அவர்களுக்கு அறிவிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

கர்ணங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய அலவன்ஸ், பஞ்சாயத்து நிர்வாக அலவன்ஸ் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்களே தவிர, இன்னும் அதைக் கொடுப்பதற்கான பரிகாரங்கள் தேடப்படவில்லை. அதையும் விரைவாகக் கொடுக்கவேண்டும்.

நில அளவை என்ற முறையிலே பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட புறம்போக்குகளாக இருந்தாலும், பொதுப் புறம்போக்குகளாக இருந்தாலும், கால்வாய், நீர் ஏரிப் புறம்போக்குகளாக இருந்தாலும், தனிப்பட்டவர்களிடத்திலே இருப்பதால் தண்ணீர் வரத்துப் போன்றவை பாதிக்கப்படுகின்றன. எனவே அரசாங்கப் புறம்போக்குகளை நல்ல முறையிலே அளந்து கல் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் கடன்கள் பெறவேண்டுமானால் கூட்டுப் பட்டாவா என்ற கேள்வியைக் கேட்டுக் கடன் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் கடன்பெறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும் பொருட்டு இந்தக் கூட்டுப் பட்டாவைப் பிரிப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அரசாங்கத் தலையீடு என்பதைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய மாவட்டத்தில் வாலாஜா பஞ்சாயத்து யூனியன் பெருந்தலைவர் பல ஆயிரக்கான ரூபாய்களைத் தவறுதல் செய்து பஞ்சாயத்துக் கணக்கிலிருந்து மோசடி செய்தார், என்று பொதுமக்களால் எழுப்பப்பட்டு போலீஸ் விசாரணையெல்லாம் நடந்தும் நீதி

[திரு. இல. பலராமன்]

[1970 மார்ச் 14]

விசாரணைக்காகச் சென்றபொழுது அரசாங்கம் தலையிட்டு நிதி விசாரணை நடத்தமுடியாமல் இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே காட்டுப்புத்தூர் பஞ்சாயத்திலே பெரும் தவறு நடந்திருக்கிறது என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நிதி விசாரணைக்கு அனுப்பியும் இந்த அரசு அதைத் தடைப்படுத்தி இருக்கிறது. நீதியும் நேர்மையும் காப்பாற்றப்படவேண்டுமென்றால் இந்த அரசும் நிதியாகவும் நேர்மையாகவும் நடந்தாகவேண்டும். அப்படி இந்த அரசு நடந்துகொள்ளவில்லையென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முதியோர் பென்ஷன் என்று ஏழை எளிய மக்களுக்கு மிகவும் உதவியளிக்கின்ற வகையிலே காங்கிரஸ் ஆட்சி கொண்டுவந்தது.

ஒரு டிவிஷனுக்கு ஒரு ஆர். டி. ஓ. என்று இருப்பது மிகவும் வருத்தத்திற்குரியது.

மனுநீதி நாள் என்று ஆர்ப்பாட்டம் செய்தாலும் மனுக்கள் அதிகமாக இருந்தாலும் அந்தக் காரணத்திற்காகப் பயன்படுத்தாமல் ஒன்றிரண்டு பேர்களுக்குத்தான் அதிகமாகப் பயன்படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது.

வீட்டு வசதி வாரியம் நகர்ப்புற மக்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் கிராமப்புறங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும். அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகை மிகமிகக் குறைவானது. கிராம மக்களுக்கும், மத்தியதர மக்களுக்கும், பின்தங்கிய மக்களுக்கும் வீட்டுவசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இந்த வாரியத்தினைக் கிராமப்புறங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு இந்த வாய்ப்பினைத் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவர் அவர்களே, இருபது ஆண்டுக் கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் உருவான ஏராளமான தீமைகளை நீக்குகின்ற வகையில் வந்திருக்கின்ற இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து பல்வேறு மானியங்களும் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்த ரெவின்யூ மானியத்தில் இருக்கக்கூடிய சில நல்ல அம்சங்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தாசில்தார்களுக்கு வீட்டுவசதி, தொலை பேசி வசதி தந்திருக்கிறார்கள், பொதுமக்கள் தாசில்தார்களோடு தொடர்பு கொள்ள வசதியான முறையில் இந்த வசதி செய்யப்பட்டிருப்பதை அனைவரும் வரவேற்பார்கள். அவர்களுக்கு வீட்டுவசதி தருவதையும் அனைவரும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அரசாங்க நிர்வாகத்தில் மிகப் பெரிய இடையூறுகக் கருதப்படுகின்ற, பொதுமக்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் இருக்கின்ற வருவாய் வாரியத்தை ஒழிக்க முடிவு எடுத்து, படிப்படியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக இந்த அரசாங்கத்தைப் பொதுமக்கள் நிச்சயம் பாராட்டுவார்கள். தாசில்தார்கள் அஞ்சுகின்ற ஜமாபந்தி முறையை ஒழித்ததற்காகவும் பாராட்டுவார்கள்.

1970 மார்ச் 14] [திரு. பெ. சீனியாசன்]

மனுநீதி நான் பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் குறிப்பிட்டார்கள். அது பகிரங்கமாகத்தான் நடக்கிறது. அதிகாரிகள் அனைவரும் பொது மக்களிடமிருந்து மனுக்களைப் பெற்றுக்கொண்டு அந்த இடத்திலேயே விசாரிக்கிறார்கள். இதிலே வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்ற பாரபட்சம் நிச்சயம் கிடையாது.

எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை மனுநீதி நான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திரு. லட்சுமிகாந்தம் பாரதி அவர்களால் மிக அருமையாகவும், வேகமாகவும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

மாவட்ட அளவில் இருக்கின்ற டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுக்க முடியாத அளவில் இருக்குமானால் டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் கூட்டுவதையே தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்தக் கூட்டம் சம்பிரதாயத்திற்குக் கூட்டப்படும் கூட்டமாக இருக்கிறதே தவிர அந்தக் குழுவிற்கு எந்த விதமான அதிகாரமும் இல்லை.

இன்றைக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் வேகமாகச் செயல்பட முடியாத அளவுக்கு நிர்வாகச்சுமை அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, உள்ளாட்சித் துறை நிர்வாகத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அதிகார வரம்பில் இருந்து தனியாகப் பிரித்து, மாநில அளவில் நிர்வாகம் சரியாக இருப்பதைப் போல் மாவட்ட அளவில் அதிகாரியை நியமித்து அந்த நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டும்.

இதிலே, கிராமாதிகாரிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கிராமாதிகாரிகளின் பரம்பரை உரிமையை ஒழித்துவிட்டது நல்லதுதான் என்றாலும் இன்றைக்கு இருக்கும் சூழ்நிலையில் கிராமாதிகாரிகளை அவ்வப்போது நியமித்து அவர்களை சாதாரண எழுத்தர்களை மாற்றுவது போல் மாற்றும் நிலைமை வருமானால் அது வெற்றிகரமாக அமையாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கிராமாதிகாரிகள் ஒரு இடத்தில் பரம்பரை பரம்பரையாக்கப் பழகி வந்தவர்கள்; வசூலில் ஈடுபட்டவர்கள். அவர்கள் பழகியிருக்கின்ற காரணத்தால் வரி வசூல் செய்வதில் கஷ்டம் இருப்பதில்லை. தாலுகா ஆபிஸ் கிளார்க்கை மாற்றுவதுபோல் அவர்களை மாற்றினால் வசூலை வெற்றிகரமாகச் செய்ய முடியாது. அவ்வாறு மாற்றும்போது யார் எந்த நிலத்திற்குப் பட்டாக்காரர் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவே பல காலமாகிவிடும். ஆகவே, அந்த முறை சரியாக இருக்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர், நிர்வாகத்தில் கட்சி அதிகமாகத் தலையிடுகிறது என்று கூறினார். கடந்த மூன்று ஆண்டுக் காலமாக நிர்வாகத்திலே கட்சி தலையிடுவது மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை 20 ஆண்டு கால சரித்திரம் தெளிவாக உணர்த்தும். இன்றைக்கு இருக்கின்ற உள்ளாட்சித் துறையில் கிராம சேவக்குகளுக்கும், எஸ்.இ.ஓ.-க்களுக்கும் காங்கிர

[திரு. பெ. சின்னவாசன்] [1970 மார்ச் 14]

சார் அவர்களுடைய கட்சியினருக்காகவே உருவாக்கினார்கள் என்பதை நிச்சயமாக மறுக்க முடியாது. மூன்றாவது, நான்காவது படிக்காதவனைக் கூட, கையெழுத்துக் கூடப் போடத் தெரியாது கைவண்டி மசியைத் தடவுகிறவர்களைக் கூட உள்ளாட்சித் துறையிலே நியமித்திருக்கிறார்கள் என்பதை அந்த நண்பர்கள் தயவு செய்து மறந்து விடக்கூடாது. அவர்கள் உலகத்திலேயே இல்லாத வேடிக்கையான விசித்திரமான இலாகாக்களை உருவாக்கினார்கள். அரசாங்க நிர்வாகத்தைக் கட்சிக்காகப் பயன்குடுத்துவதை எங்கள் அரசாங்கம் நிச்சயமாக ஆதரிக்கவில்லை. படிப்படியாகக் குறைத்துக் கொண்டு வருகிறது என்பதைப் பொதுமக்களும் ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள்.

இந்த ஆட்சியில் மனுநீதி நான் ஆர்ப்பாட்டமாக இருக்கிறது என்று நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது அமைதியாக நடைபெறுகிறது என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். அதிகாரிகள் ஒரே நாளில் நாலைந்து கிராமங்களுக்குச் சென்று மக்களிடமிருந்து மனுக்களை வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் நாலைந்து குழுக்களாகச் செல்லுகிறார்கள். அதிலே பல்வேறு இலாகா அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். காரியம் ஆங்காங்கு அமைதியாக நடக்கிறது. எந்த நேரத்திலும் பொதுமக்கள் தங்கள் குறைகளை எடுத்துக் கூறுவதற்கு 'அப்பலெட் அதாரிடி' யாக ஒரு குழு இருக்க வேண்டும். 'ஆம்புட்ஸ்மான்' என்று மேல்நாடுகளில் இருப்பது போல் இருக்க வேண்டும். யார் யார் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், எந்தத் துறையிலே எந்த மட்டத்திலே பாதிக்கப்பட்டாலும் நிதிமன்றத்திற்குப் போவதற்கு முன்னால் மனுநீதிக் குழுவிற்கு முன்வரும் மனுக்கள் அடிப்படையில் குழுவை நியமித்து நீண்ட நாட்களாகத் தேங்கிக் கொண்டிருக்கும் விவகாரங்களை உடனடியாகத் தீர்த்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. என். வரதராஜன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கிறபோது அமைச்சர் அவர்கள் வறட்சி நிலைமை நீடிக்கிறது என்பதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வறட்சி நிலைமை நீடிக்கிறது என்று சட்டமன்றத்தில் சொல்லிவிட்டால் மட்டும் பயன் இல்லை. என்னுடைய தொகுதியில் கடுமையான வறட்சி நிலைமையால் மக்கள் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த மூன்று ஆண்டு காலமாக மழை இல்லை; அங்குள்ள நிலைமை மிகவும் கடுமையான நிலைமை. கிஸ்தி, கடன் வசூலிப்பதில் எல்லாம் 'கோ ஸ்லோ பாலிசி' என்று சொல்லிக் கொண்டு நிர்ப்பந்தமாக வசூல் செய்யும் முறை நீடிக்கிறது. இதிலே உடனடியாக அரசு தலையிடவேண்டும். ஏற்கனவே நிவாரண வேலைகளை மேற்கொண்ட சமயத்தில் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தைக் கூட மதுரை மாவட்டத்தில் கொடுக்கவில்லை நிவாரண வேலைகளை உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டும். நிவாரண வேலைகளை ஆரம்பிக்கலாமா, வேண்டாமா என்பதை ஆலோசிப்பதற்குள் வறட்சி பேரம்

1970 மார்ச் 14] [திரு. என். வாதராவன்]

வறுமை மிஞ்சிவிடும். மூன்று மாதத்திற்குள் நிவாரண வேலைகளை முடிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இந்தச் சட்ட மன்றக் கூட்டம் நடக்கும் காலத்திலேயே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு உத்தரவுபோக வேண்டும். கடனையும், கிஸ்தியையும் வசூல் செய்வதை ஒத்திப் போட வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். மதுரை மாவட்டத்தில் திருமங்கலம், உசிலம்பட்டி, வேடசந்தூர், பழனி வட்டப் பகுதிகளில் நியாயமான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டும்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி என்று 12, 15 வட்டங்கள் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இந்த வட்டங்களின் லிஸ்டைத் தயார் செய்து மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி அங்கீகாரம் பெற்று நிரந்தரமாகப் பஞ்சத்தில் உழன்று கொண்டிருக்கும் வட்டங்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் திட்டமிட வேண்டும். மத்திய சர்க்காரில் இருந்து அதற்கு உதவி பெறவேண்டும். மத்திய அரசு பல்வேறு ராஜ்யங்களுக்கு, பிகார், ஒரிஸா, உ.பி. போன்ற மாநிலங்களுக்கு இதற்காக நிறையப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் நிதியிலிருந்து செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும் நேரத்தில் நம்முடைய மாநிலத்தில் பிற்பட்ட பகுதிகள் என்று தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்களா, அவற்றுக்காக மத்திய சர்க்காரில் இருந்து நிதி உதவி பெற நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா என்ற விவரத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே 1953-ம் ஆண்டிலே கடன் நிவாரணச் சட்டம் வந்தது. இன்று கடன் நிலைமை மோசமாகி விவசாயிகள் கட்டமுடியாத நிலைமையில் இருக்கும்படியான நேரத்தில் உடனடியாகக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தமிழ்நாட்டிலுள்ள மூன்று கோடி விவசாய மக்களுடைய கோரிக்கை இது என்பதை ஞாபகப் படுத்த விரும்புகிறேன்.

ஜமீந்தாரர்களுக்கு இழப்பீட்டுத் தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக மானியம் கோரியிருக்கிறோம். இதைக் கூட மத்திய சர்க்காரிடத்தில் கூறி செக்யூரிடி பாண்ட் ஆகக் கொடுக்கலாம். நாளைந்து ஆண்டுகளுக்கு அப்படித் கொடுப்பதால் அவர்கள் ஒன்றும் குடிமுழுக்கிப் போய்விட மாட்டார்கள். அந்தப் பணத்தைத் தமிழ்நாட்டில் வறட்சிப் பணிகளுக்குச் செலவிடலாம். இதற்கு சட்டப் பரிகாரம் தேட இடம் இருக்கிறது.

விவசாயிகளுக்கு உரிமைக் காட்டு வழங்க வேண்டும். நான் 'பிளஷர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்றால் அதற்கான லைசென்ஸ் வைத்திருக்கிறேன். அதை வைத்துக் கொண்டு சொந்த உபயோகத்திற்காகக் கடன் வாங்க முடியும். விவசாயி உரம் பெற வேண்டும்; தக்காளிக் கடன் பெற வேண்டுமென்றால்,

[திரு. என். வரதராஜன்] [1970 மார்ச் 14]

மீன் இணைப்பு பெற வேண்டுமென்றால், ஒவ்வொரு நேரமும் கர்ணம், கிராம முன்சிப் ஆகியவர்களிடம் சென்று லஞ்சம் மற்றும் தோல்லைகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த அரசு கிராமாதிகாரிகளிடமிருந்து விவசாயிகளுக்கு முதலில் விடுதலையைப் பெற்றுத் தரவேண்டும். அவர்களுக்கு விடுதலையைப் பெற்றுத் தாருங்கள் என்று ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிலத்தின் சர்வே நம்பர், பட்டா நம்பர், நிலத்தின் அளவு முதலிய விவரங்களைக் கொண்ட நில உரிமைக் கார்டு விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்டால் அவர்கள் ஒவ்வொரு முறையும் கிராமாதிகாரிகளிடத்தில் செல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்காது.

மனுநீதி நானைப் பற்றிப் பல்வேறு கருத்துக்கள் பரிமாறப் பட்டன. மனுநீதி நாள் எந்த நல்ல நோக்கத்திற்காக ஏற்படுத்தப் பட்டதோ அது தோல்வியடைந்து வருகிறது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. நானே பல மனுநீதி நாளன்று சென்றிருக்கிறேன். அங்கே தாசில்தார் உட்கார்ந்திருக்கிறார். மனுநீதித் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெற வேண்டுமென்றால் தாசில் தாருக்குக் கூடுதலான அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும். பாதை, குளம் போன்ற புறம்போக்கு நிலத்தை சர்க்கார் தரிசாக மாற்றம் செய்ய வேண்டும். அந்த வட்டத்தில் இருக்கும்படியான சில முக்கியமான அதிகாரிகளும், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் பஞ்சாயத்து யூனியன் பெருந்தலைவர்களும் கொண்ட நிரந்தரத் குழு செயல்பட வேண்டும் அப்போதுதான் மனுநீதித் திட்டம் நிறைவேறும், இப்போது, 100 மனுக்கள் வந்தால் 93 மனுக்களிலும் எந்தக் காரியமும் செய்ய முடியாமல் இரண்டு மனுக்களுக்கு மட்டும் பட்டா மாற்றம் செய்யப்படுகிறது. இந்தத்திட்டம் வெற்றிகரமாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்று நினைத்துக் கொண்டால் அது வெறும் பிரமையாகத்தான் இருக்கும். இதிலே மறு பரிசீலனை தேவை என்று சொல்லுகிறேன். இது நல்ல திட்டம். மனுக் கொடுப்பவர்கள் தாசில்தார் அலுவலகத்தைத் தேடிப் போகாமல், விவசாயிகளைத் தேடி அதிகாரிகள் போகும் திட்டம் எட்டாளவில் நிற்கக் கூடாது.

அடுத்தபடியாக நிலத்தின் தரத்தையும் நாம் ஆலோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சில சமயங்களில் காட்டாறு கட்டுமீறிப் போய் நஞ்சை நிலத்தைப் பாழ்படச் செய்து அதை நாளாவட்டத்தில் புஞ்சையாக்கி இன்னும் சொல்லப்போனால் சாகுபடிக்கு அருகதையற்றதாக ஆக்கிவிடுகிறது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட நிலத்திற்கும் நஞ்சைக்கான வரி விதிக்கப்பட்டு கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக ஏக்கருக்கு 20 ரூபாய் கட்டிக்கொண்டு வருகின்றார்கள் என்றால் இதைவிட அநியாயம் வேறு இருக்கமுடியாது. இதை மாற்ற வேண்டும். இதை மாற்றுவதற்கு அரசு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இதற்காக ஒரு தனி இலாகாவை ஏற்படுத்தி அப்படிப்பட்ட நிலம் எங்கெங்கே

1970 மார்ச் 14] [திரு. என். வரதராஜன்]

இருக்கின்றது என்று ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கு, பணம் செலவழிக்க முடியாத நிலையில் இருப்பின், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு சுற்றறிக்கை அனுப்பி இப்படிப்பட்ட பிரதேசம் எங்கெங்கே இருக்கிறது என்று ஆராய்வதற்கு வழி வகை காணவேண்டும் அல்லது மாவட்டங்களிலுள்ள அபிவிருத்தி மன்றமாவது இது பற்றி ஆலோசனை செய்து இப்படிப்பட்ட நிலங்களுக்கு வரி விதி விலக்கு அளிக்க உத்தரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மன்றத்தில் விவசாயிகளைப் பற்றி ஏராளமாகப் பேசப்படுகிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் முன்பொரு சமயம் மறைந்த முதல்வர் அண்ணா அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் விவசாயிகளைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, 'விவசாயிகளைப் பற்றி எனக்கு நன்கு தெரியும், ஒன்று மாளிகையில் உட்கார்ந்து கொண்டு, அந்த நிலங்கள் எல்லாம் எனக்குச் சொந்தம் என்று சொல்லும் விவசாயி, இரண்டாவது ரகம் வரப்பினில் குடையைப் பிடித்துக் கொண்டு நிலத்தைச் சுற்றிவந்து இந்த நிலம் என்னுடையது என்று சொல்லும் விவசாயி மூன்றாவதாக நிலத்தில் இறங்கி உழுது பயிரிட்டு பாடுபடும் விவசாயி—ஆக இந்த மூன்று வகை விவசாயிகளையும் எனக்கு நன்கு தெரியும்' என்று அன்றைக்கு அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதைச் சொல்லிவிட்டு 'இவர்களில் எவன் விவசாயி எவன் உண்மையாக நிலத்தில் உழைப்பவன் என்று எனக்குத் தெரியும்' என்று மறைந்த அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதை இந்தச் சர்க்கார் கடைசி வரையில் நினைவில் வைத்துக் கொண்டு, இந்த சீர்திருத்தங்களுக்கு எதிர்ப்பு எந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் எந்தத் தரப்பிலிருந்து வந்தாலும் அவற்றையெல்லாம் எதிர்த்து நின்று நிலச்சீர்திருத்த சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கின்றது இந்த அரசு.

சுதந்திரக் கட்சியினர் கூறுகின்றார்கள் இப்படிப்பட்ட சீர்திருத்தங்களால் எல்லாம் பாழாய்ப் போய்விட்டது என்று கூறுகிறார்கள். விவசாயி வாழ முடியாது என்கிறார்கள். உள்ள பிரச்சனை மூன்று கோடி விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இன்று அடிமைப்பட்டு, அச் சுறுத்தப்பட்டுக் கிடக்கின்றார்கள். நிலப் பிரபுக்களின் இரும்புப்பிடியில் அவர்கள் சிக்கிக்கொண்டு வாழ்வை இழந்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இதை உடைத்தெறிந்தால்தான் விவசாயம் முன்னேறும், உற்பத்தி பெருகும். முதலில் இந்தச் சுரண்டலை ஒழிக்க வேண்டும். வக்கீலுடைய வருமானத்திற்கு உச்ச வரம்பு இல்லை, டாக்டருடைய வருமானத்திற்கு உச்ச வரம்பு இல்லை என்று எல்லாம் சுதந்திரக்கட்சியினர் சொல்லி, அதைக் காட்டி இதை எதிர்க்கத் துணிந்தார்களே தவிர அவர்களுக்கும் உச்ச வரம்பு வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. எனவே இதையெல்லாம் அரசு கவனத்தில் கொண்டு இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை உடனடியாகவும் விதிவிலக்கின்றியும் திறமையாகவும் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.